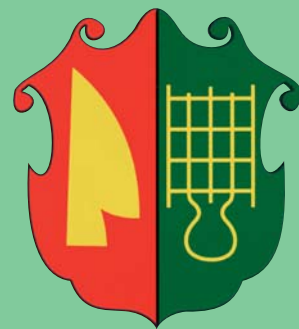

Bořetické listy

Jaro

Jaro má vždycky spoustu nesnází,
když prodírá se zemí zasněženou.

A přece potom vzorně přechází
přes všechny cesty jenom na zelenou.

Erik Hříba

BŘEZEN 2010
ČÍSLO 1

Krásné Velikonoce přeje redakce

Fotogalerie

Žehnání vína

Žehnání vína

Pomazánky na žehnání vína

Prodej zabijačky na jarmarku

Fotogalerie

Jarmark

Jarmarková zabíjačka

Jarmark - vystoupení „Světýlka“

Naši žáci při vystoupení na jarmarku

Barbora Planá a Daniel Vojtěšek

Taneční studio „Šik“

Fotogalerie

Ples Obce Bořetice

Ples Obce Bořetice

Ples Obce Bořetice

Fotogalerie

Krojový ples - Moravská beseda

Krojový ples - Moravská beseda

Hasičský ples Bořetice

Hasičský ples Bořetice - hosté

Fotogalerie

Hasičský ples Bořetice

Hasičský ples Bořetice - prodej tomboly

Hasičský ples Bořetice - hosté

Hasičský ples Bořetice - osazenstvo baru

Hasičský ples Bořetice

Úvodník

Vážení spoluobčané a čtenáři zpravodaje,

zima, které jsme si letos užili až až, nás už opustila. Máme tady Velikonoce – svátky jara, které jsou největšími křesťanskými svátky roku. Po opravdu dlouhé zimě, kdy takřka tři měsíce nevysvitlo slunce, asi všichni zaznamenáváme to obrov-

skou sílu, kterou nám sluníčko a probouzející se příroda dává.

I když z letošního roku uběhly pouhé tři měsíce, proběhla v obci již téměř desítka kulturních akcí. Místní spolky pořádaly sedm společenských plesů plus dětský maškarní a právě nyní probíhá výstava vín.

Rok 2010 je rok volební. 28.- 29.května nás čekají volby do poslanecké sněmovny a v říjnu volby komunální. Plány na rozvoj obce připravujeme na delší časový úsek - jako jedno volební období. Je to hlavně příprava projektu protipovodňových opatření v Kravích horách a rekonstrukce kanalizace a ČOV v obci i nové kanalizace v Kravích horách. Těší nás, že DSO okolních obcí (V.Pavlovice, Bořetice, Němčičky, Kobylí a Vrbice) Modré hory přináší spolupráci nejen v kulturní oblasti, ale i v investičních akcích. V loňském roce jsme spolu s V. Pavlovcem vybudovali cyklostezku V. Pavlovice – Bořetice. V letošním roce svazek obcí Modré hory již získal dotaci na podporu turistiky 4,4 mil. Kč. O dotaci na další společný projekt cyklostezky Bořetice – Němčičky v hodnotě 15 mil. Kč jsme podali žádost. Devade-

sát procent cyklostezek je na katastru obce Bořetice.

Máme již 12 podaných žádostí o dotace a další žádosti připravujeme, jsou to žádosti na dvě dětská hřiště, půdní vestavbu na staré ZŠ, rekonstrukce chodníků v celé obci v hodnotě 11 mil. Kč, na projektovou dokumentaci vodovodu v KH, na projektovou dokumentaci - protipovodňová opatření v KH, na vybavení a výstroj SDH, na výsadba stromořadí „Pod Kopcama“, odpočinková místa kolem cyklostezek, projekty na podporu pořádání kulturních akcí „Běh za Bořetickým burčákem“, projekt lesopark „Rasovna“.

Proč podáváme tak velké množství projektů? Žádosti o dotace nejsou nárokové, to znamená, že na všechny podané žádosti dotace nezískáme. Těší nás naše padesátiprocentní úspěšnost v získávání dotací.

Další žádosti o dotace budeme podávat v průběhu roku, tak jak budou vypsané další výzvy v operačních programech.

Všechny investiční akce jsou závislé na tom, jak se budou vyvíjet příjmy obce. Věřím, že finanční krize pomalu odeznívá. Její pozůstatky jsou hroznivé. Příjmy obce byly v loňském roce po krácení o 1,5mil. Kč, nezaměstnanost v obci je za poslední roky nejvyšší a přesahuje hranici 13%.

Děkuji spolkům za pořádání kulturních a sportovních akcí a v jejich snažení přeji hodně úspěchů. Rovněž děkuji všem spoluobčanům za spolupráci při budování a zvelebování obce.

Vážení občané a čtenáři, přeji vám krásné Velikonoce a doufejme, že jaro a celý rok nám ukáže laskavější tvář.

Václav Surman
starosta

Informace z jednání zastupitelstva

Usnesení z XIX. veřejného zasedání zastupitelstva dne 26.1.2010

Zastupitelstvo schválilo:

- Doplnění zadání změny č. 4 Územního plánu obce – zakreslení cyklotras a cyklostezek, změnu umístění čističky odpadních vod nově na pozemcích p.č. 137/10, 209/11,2693,209/12 v k. ú. Bořetice
- Zveřejnění záměru odprodeje pozemku – část p.č. 467l v trati Hliníky
- Prodej pozemku p.č. st. l27 včetně lisovny se sklepem a část pozemku p.č. 2584/l Liboru Škrancovi a Lindě Kobzové, Bořetice č. 190
- Pozemku p.č. 4754 manželům Simoně a Petrovi Lukáčovým, Bořetice č. l8l
- Části pozemku p.č. l630/5 manželům Lence a Pavlovi

Kuchyňkovým, Bořetice 279

- Vyrovnaný rozpočet Obce na rok 2010 – příjmy 20 317 400,- Kč, výdaje 20 374 900,- Kč, financování 57 500,- s tím, že z rezervy bude převedena částka 40 000,- Kč na § 5512
- Přijetí úvěru ve výši 3 000 000,- Kč na vybudování inženýrských sítí na výstavbu pod bytovkami
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2010, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- Inventarizaci majetku obce k 31.12.2009
- Přijetí překlenovacího úvěru na sběrný dvůr v částce 6 000 000,- Kč

**Usnesení z mimořádného veřejného zasedání
zastupitelstva dne 2. 3. 2010**

Zastupitelstvo schválilo:

- Uzavření smlouvy o úvěru č. 022274/429, na základě které ČS, a.s. poskytne obci úvěr na financování projektu Sběrné středisko odpadů Bořetice

- Uzavření smlouvy o zastavení pohledávky z bankovního účtu č. 022274/429 ZÚ/1 s Českou spořitelnou a.s. k zajištění úvěru z předchozí smlouvy
- Bezúplatný převod pozemku p.č. 1151/3 v k. ú. Bořetice od Pozemkového fondu ČR do vlastnictví obce.

Jana Zemánková, místostarostka

Krok za krokem pro záchranu sklepů...

✓ Ihned po havárii ve sklepní kolonii byly osloveni nejlepší odborníci z oblasti hydrogeologie, geotechniky a statiky. Dne 27.1.2009 vydali zprávu, ve které doporučují pokračovat se zaměřením sklepů „pasporty“ a vybudovat svodný příkop za sklepy Horního frejdu tak, aby se přívalové vody odvedly ještě před tím, než vniknou mezi sklepy.

✓ První veřejné projednávání záchranu sklepů proběhlo v KD 3.2.2009 za přítomnosti odborníků z VUT Brno Ústavu geotechniky (doc. Ing. Vladislav Horák, CSc., doc. Ing. Vlastimil Hanzl, CSc.), z Ústavu hydrogeologie (Ing. Lubomír Míča, PhDr.) a statika Ing. Dalibora Klusáčka. Přítomné asi stovce vinařů byly zodpovězeny otázky ohledně příčin závalu a možnosti jim předcházet. Odborníci vydali zprávu, ve které doporučili z dlouhodobějšího hlediska (nicméně bez zbytečných odkladů) zamezit pronikání vody do podložních spraší – tzn. připravit a realizovat systém bezpečného zachycení a odvedení srážkových vod z komunikací, zpevněných ploch, okapných svodů a vinohradů nad horní řadou sklepů jako i odpadních vod z provozu vinných sklepů.

✓ Výběrové řízení na projektovou dokumentaci kanalizace a svodného příkopu v KH proběhlo v červnu 2009.

✓ Druhé veřejné projednávání bylo 19.11.2009 po vypracování studie kanalizace a svodného příkopu. Přítomní občané a vinaři v počtu asi sto byli informováni odborníky p.Tomášem Křepelkou a p.Janem Budínským o připravovaném projektu kanalizace v KH. P.Štefanem Bendou a Ing.Oldřichem

Neumayerem,CSc. o protipovodňových opatřeních za sklepy v KH a mezi horní a dolní KH. Za stavební úřad V.Pavlovice zde byl p. Roman Pláteník a za Jihomoravský úřad zodpověděla p. Ing. Jana Sopeová majetkoprávní vztahy mezi majiteli sklepů a připomněla i povinnosti majitele sklepů. Přítomným vinařům byly zodpovězeny otázky o přípravě kanalizace v KH a protipovodňových opatření.

✓ Třetí veřejné projednávání s odborníky bylo 14.1.2010. Projekt kanalizace v KH vysvětlili p. Milošlav Komárek a p.Tomáš Křepelka, protipovodňové opatření za sklepy a mezi dolní a horní KH p.Štefan Benda a p. Ing. Oldřich Neumayer, CSc, rekonstrukci vozovky v Horním frejdu za fi. Markusberg p. Ladislav Šimáček. Všem přítomným vinařům asi sto byly zodpovězeny jejich otázky. Proto, že na večerních veřejných zasedáních není dostatek času projednat projekt kanalizace a svodného příkopu s každým vinařem jednotlivě, starosta navrhl svolat ještě jedno jednání a to již v odpoledních hodinách.

✓ V pořadí čtvrté veřejné projednávání kanalizace v KH a svodného příkopu za sklepy a mezi horní a dolními KH bylo svoláno do KD na 28.1.2010, a to již od 14hod. odpoledne, aby všichni majitelé pozemků a sklepů, kterých se budování svodného příkopu týká, měli dostatek času si od odborníků nechat vysvětlit stavbu kanalizace a svodného příkopu přes vlastní pozemek.

✓ Až po tomto v pořadí již čtvrtém veřejném projednávání kanalizace a protipovodňových opatření rozhodlo vedení obce nepokračovat

v projektu svodného příkopu za sklepy. Tento svodný příkop měl zabránit pronikání přívalových vod do kolonie sklepů. Vedení obce rozhodlo pokračovat v projektu pasportizace sklepů, protipovodňová opatření mezi horními a dolními Kraví horami a dále pokračovat v projektu, který řeší splaškovou kanalizaci v Kravích horách.

✓ Z uvedeného je vidět, že starosta a vedení obce udělali při řešení situace v KH maximum (teď již záleží pouze na souhlasu nebo nesouhlasu vlastníků sklepů a přilehlých pozemků). Kdo chtěl být informován o přípravě projektů v KH, informován byl. Jakákoliv akce, která je potřeba v KH udělat, je vždy finančně náročná. Bez získání dotací budeme dělat pouze nutné opravy komunikací, vodovodu a provizorní odvod dešťové vody, a to ještě v případě, že zastupitelstvo bude ochotné financovat tyto akce z obecního rozpočtu na úkor budování a oprav v obci samotné. Je na občanech, aby se prostřednictvím svých zastupitelů rozhodli, kterou cestu podpoří.

✓ V září roku 1994 byl v Kravích horách vybudován vodovod. Tolik důležitý rozvod pitné vody v KH byl vybudován bez projektu, tudíž nemohlo být vydáno stavební povolení a pochopitelně chybí i kolaudace celého rozvodu pitné vody v KH. Proto p. Studýnka z VaK Břeclav již v roce 1994 odmítl, takto partyzánsky vybudovaný vodovod převzít do správy VaK Břeclav. Je nutné uvést, že provozovatel vodovodu zodpovídá jak za ztráty, které vznikají od hlavního vodoměru po podružné vodoměry, ale taky za způsobené škody, které vzniknou havárií potru-

bí mezi jednotlivými přípojkami až po vodoměry. Nechci ani domyslet, kdo by hradil škody na sklepech způsobené únikem vody z prasklého potrubí před vodoměry ve sklepech.

✓ Proto, že starosta Václav Surman požaduje, aby měli v KH, stejné podmínky jak Dolní frejd tak Horní frejd, vodovod i kanalizaci pozval na obecní úřad náměstka VaK Břeclav p. Ing. Jiřího Kasala k projednání vodovodu v Horním i Dolním frejdu a celých KH. Pan náměstek se vyslovil, že VaK Břeclav nemá problém stát se provozovatelem vodovodu v KH pokud bude vybudován dle platných povolení a předpisů. Stejně podmínky měl VaK Břeclav již v roce 1994. Je jen otázkou, proč jednoduché podmínky, které musí splňovat každá stavba nejen vodovodu, nebyly splněny již v roce 1994.

✓ Na veřejném zasedání ZO 26.1.2010 předal Petrásek starostovi petici ve které požaduje asi třicet vinařů okamžité provedení 250m kanalizace v Horním frejdu KH. Nevím, kde bylo oněch třicet vinařů, když během tří měsíců listopad 2009 – leden 2010 byla tři veřejná projednávání ohledně kanalizace v KH. Mimo jiné petice požaduje pouze 250m kanalizace a to po sklepech p. Padalíka. Kudy ale s kanalizací dál, petice neřeší. Žádná petice pana Petráska, neurychlí vybudování kanalizace.

✓ Znovu připomínám, aby se na stavbu kanalizace, vodovodu i vozovky získalo stavební povolení, musí souhlasit všichni majitelé sklepů a přilehlých pozemků. Stačí jeden nesouhlas a znamená to konec jakékoliv stavby v KH. Majitelé

Dolního frejdu musí souhlasit se zaměřením sklepů „pasporty“, dále musí souhlasit, že nad jejich sklepy povede kanalizace, vodovod a taky, že po dobu budování inženýrských sítí, budou sklepy v Dolním frejdu pod vozovkou zpevněny dřevěnou výztuhou, aby nedošlo k zřícení.

✓ Na únorové schůzi vlády SSRKH informoval starosta vládu o tom, že nejde vybudovat tak náročnou stavbu bez dotací (obec nevlastní tak velké finanční prostředky), projektů a patřičných povolení. I kdyby všechny práce probíhaly k naší spokojenosti, se stavbou se pravděpodobně započne až v roce 2012. Proto, že vozovka v Horním frejdu je ve špatném stavu, vyzval starosta vládu, aby podpořila jeho návrh opravit vozovku tepelnou technologií v ceně do 200 000,- Kč.

Václav Surman, starosta

Zahajujeme provoz nového sběrného dvora

Od 3. dubna 2010 mohou občané Bořetic začít ukládat domovní odpad na novém sběrném dvoře.

Provozní doba: úterý a čtvrtek 14:00 – 18:00; sobota 7:00 – 12:00

V uvedené době zde mohou občané vytríděný odpad bezplatně uložit. Zpoplatněno bude pouze větší množství stavební sutě (cca od 1 q).

Je zde možné zdarma uložit také

elektrospotřebiče, avšak v kompletním stavu.

Žádam e občany, aby využívali provozní doby i v pracovní dny.

*Václav Surman,
starosta*

Zamyšlení na konci volebního období

Dovolte mně malé zamyšlení, které by mohlo být inspirací před blížícími se volbami, jak parlamentními, tak zejména obecními.

Ti z občanů, kteří se zúčastňují veřejného dění v obci, čímž nemám na mysli pouze zasedání zastupitelstva, ale i další akce nejen kulturního, ale také společenského charakteru, pozorují, aniž by tušili, proč tomu tak je, obecně ve čtyřletých cyklech se opakující jev. Akce jsou čím dál méně navštěvovány, a to zvláště pokud se týká členů zastupitelstva a členů komisí obce. Aktivita námi volených zastupitelů je téměř periodicky utlušená vždy, když se blíží konec voleb-

ního období. Poslední akce, na kterých bylo možné pozorovat snížený až mizivý zájem veřejně činných zástupců obce bylo slavnostní otevření nového sběrného dvora, na které kromě pár zastupitelů a občanů přišli téměř všichni pozvaní starostové okolních obcí a zástupci pozvaných orgánů. Starostové si uvědomují, že otevření nového moderního sběrného dvora je počinem pro obec chvályhodným a v mnohých, kteří takovou investici dosud nezbuovali, se určitě někde v koutku mohla usadit i kapka závisti.

Je to ale taková ta aktivní a pěkná závist, která nás všechny - jednotlivce i kolektivy nabuzuje k tomu, abychom

neusínali spokojeně na vavřínech, ale abychom se snažili něco dokázat. Další akcí, kde se tak tak sešla usnášeníschopná nadpoloviční většina, bylo březnové mimořádné zasedání zastupitelstva obce. Přitom každý ze zastupitelů ví, že mimořádně se scházíme, když je to z nějakého důvodu nutné a neodkladné a že tato zasedání bývají velmi krátká. Zčásti to mohlo být tím, že byly jarní prázdniny a tím i možné dovolené. Aktivita, která sice je, ale která je namířena do nikam, jako bylo například v poslední době plané řečnění v parlamentu, aniž by jeho výsledkem byla konstruktivní myšlenka, může však být i planá a unavující.

Občas se takové tlachy objeví i z řad členů našeho zastupitelstva. Aktivní volič si jistě takových věcí všimá a při volbách to těm, kteří už pomalu s aktivitou končí nebo namísto konstruktivní práce v zastupitelských orgánech dělají „obstrukce“ stejně jako naši zástupci v parlamentu, pěkně spočítá.

V jarních a zejména podzimních volbách bychom skutečně měli vybrat zástupce, kteří mají zájem o zvelebení území, v němž kandidují a snaží se odvádět dobrou práci, bez ohledu na to, za kterou skupinu budou kandi-

tovat a těm unaveným, kterým už teď dochází síly, dopřejme klid a odpočinek a ne hazardujme s jejich zdravím tím, že je budeme za každou cenu volit. Na druhé straně bych si přála, aby v podzimních komunálních volbách kandidovali někteří řadoví účastníci všech veřejných zasedání a všech akcí pořádaných například v naší obci. Aktivní veřejný život a zájem o dění v obci tyto občany předurčuje k tomu, aby jim ostatní dali důvěru k zastupování při správě věcí veřejných. V neposlední řadě by měli do zastupitelských

orgánů kandidovat i ti, kteří se dosud nezbavili dojmu, že ono to tak všechno nějak plyne a že všechno ovlivňuje pár jedinců a nemá cenu se o cokoli snažit. Míra možnosti věci ovlivnit je úměrná míře aktivity ovlivňovatele a věřte, že chcete-li něco dokázat, je míra aktivity mnohdy únavná a ubíjející.

Přes všechna tato spíš vážná postesknutí se těším hlavně na blížící se komunální volby a doufám, že si do čela obce zvolíme ty správné jedince.
Jana Zemánková

Když je něčeho moc

„Tak toho už je opravdu příliš“ byla moje reakce na článek z Nového života, nazvaný Hádky pokračují a sklepy dál vlhnou. Pokud bych nebydla v Bořeticích, ale v jiném místě jihomoravského regionu, usoudila bych, že starosta p. Surman je nejen brzdou nutných záchranných akcí proti zřízení sklepů na Kraví hoře, ale i lhář a vyděrač, který je schopný sedřít z vinařů kůži.

Ale kdo z těch, co článek p. Petráska četli, si položí otázku obráceně? Kdo je ten člověk, který na vše, co starosta p. Surman dělá a říká, reaguje pouze negací? Ten článek v Novém životě nebyl ojedinělý. Jak v celorepublikových, tak místních médiích (včetně rozhlasu a televize), se autor prezentoval přímo ukázkově. Přestože sbírání drbů po vsi není mým koníčkem, vím, že se o kauze Petráska versus Surman hovoří většinou v tom smyslu, že exstarosta p. Petráska se zkrátka nemůže stále smířit s faktem, že se po minulých komunálních volbách nestal opět starostou. Ten čas, kdy mohl odejít na štítě a se ctí už minul, zřejmě tuší že se nikdy nevrátí a tak místo toho, aby jako člen místního zastupitelstva v případě, že s některými návrhy ostatních kolegů (u starosty pochopitelně se všemi) nesouhlasí, předkládal k posouzení věcné připomínky, podložené závěry odborných komisí, koná způsobem nedůstojným bývalého starosty - osoučje svého nástupce.

K tomu, co by bylo opravdu účinná strana 10

né pro záchranu sklepů, se též musím laicky vyjádřit, přestože nejsem vlastníkem sklepu či vinice a venkovská problematika mi byla až do důchodového věku naprosto neznámá. Sklepy na Kraví hoře jsou sice soukromým majetkem několika desítek vlastníků a výlučně jejich komerčním subjektem, ale kromě toho vytváří dominantní scenerii, bez níž by Bořetice ztratily svoji výlučnost. Navzdory modernizaci tvoří kravihorské uskupení stále ojedinělou symbiózu s okolní přírodou a po estetické stránce je jejich hodnota nevyčíslitelná. Proto si myslím, že občané by se měli vyjádřit k dané problematice a neměli by nechat starostu osamocené v boji proti větrným mlýnům, otáčejícím se proti větru, poháněným nenávistí, samolibostí a ješitností p. Petráska. Já osobně nejen respektuji výsledky předložené odbornými komisemi z příslušných oborů, dokládající, že jediným účinným záchranným opatřením je vybudování svodného kanálu nad sklepy. Trvám totiž na tom, že voda teče vždy shora dolů a nikoliv naopak a že přírodní jev, zvaný eroze, pracuje sice velmi pomalu a tiše, zato ve finále se projeví v celé své senzací. Nevím, z čeho vychází naivní důvěra vinařů, podepsaných pod peticí, iniciovanou p. Petráskem, že voda z hory jednoduše sklepy obejde a vlije se do kanalizace (nota bene jsem nikde nečetla, kam by měla ústít). Dokonce jsem si i připustila myšlenku, že by snad některým z nich mohlo být

proti srsti poskytnout potřebné úseky pozemků na spolehlivou záchranu svých majetků. Tuto myšlenku jsem však zavrhla, protože nežijeme v časech J. K. Tyla, kdy chrapouství a furiantství bylo na českých i moravských vesnicích celkem běžné.

Myslím, že starosta p. Surman si nemusí nic vyčítat. Udělal pro dobro věci vše, co udělat měl a mohl. Jestliže se však jeho iniciativa ukáže jako zbytečná, nezbude nic jiného, než ponechat Kraví horu osudu či jejímu prezidentovi. Pan Petráska se jistě rád ujme „zástupného problému“ a nebude tudíž mít čas házet klacky pod nohy starostovi při řešení obecních záležitostí. Publikované sdělení p. Petráska, že „starosta lže a vydírá vinaře“ je mimochodem žalovatelné, protože k němu není připojen důkaz, čeho se též konkrétně týká a jaká je objektivní pravda. Pokud by se uvedené stalo soudní kauzou, má soud důkazy černé na bílém přímo v novinách.

Komentovat že kravihorská vláda odvolala pí. Bobošíkovou z jakési recestické funkce s odvoláním na to, že pro tuto dámu je státní hymna nadřazená hymně kravihorské, by bylo zbytečné. Článek vzbuzuje pouze úsměv a údiv nad vlastní důležitostí zadavatele.

Končím s přáním, ať další generace „bořečanů“ nemusí při pohledu na Kraví horu litovat toho, že tady kdysi stávaly sklepy.

*Občanka Bořetic
Jaroslava Zdrůbecká*

Když obec zřizuje školu i školku...

Současné zákony dávají rodičům možnost vybrat pro své dítě mateřskou i základní školu podle toho, co dětem a žákům škola nebo školka nabízí. Nejvhodnější pro rodiče i děti je navštěvovat vzdělávací zařízení co nejbližší místu svého bydliště. Každá obec se tedy snaží zajistit v rámci možností a prostředků, které má, co nejkvalitnější předškolní a školní vzdělávání. Nejinak je tomu i v Bořeticích. Obec dává každoročně do materiálního zajištění aktivit kolem vzdělávání nemalou část obecního rozpočtu. Abychom nepřišli o pětiletou základní školu, schválili jsme dokonce, že budeme hradit i případný úvazek pedagogických pracovníků, který při nižším počtu žáků nebude moci být hrazen ze státního rozpočtu. Jsem přesvědčena, že takto „vlastenecky“ přistupuje ke své škole každá obec, která je schopna vytvořit si k tomu odpovídající ekonomické prostředí. Někteří rodiče se ale rozhodnou z nejrůznějších důvodů, že pro jejich dítě bude vhodnější škola v jiné obci.

Obec Bořetice má vytvořené podmínky pro základní vzdělávání všech dětí, které mají u nás trvalý pobyt, a proto není ze zákona povinna hradit náklady za žáky, kteří plní povinnou školní docházku (1. – 5. ročník) mimo naši školu. Od loňského roku jsme tyto náklady také přestali ostatním obcím, kde se vzdělává „pár“ bořetických žáků, hradit. Bude tedy záležet na

školách a jejich zřizovatelích, jestli budou naše děti vzdělávat pouze za příspěvek na žáka ze státního rozpočtu, nebo začnou děti z naší obce odmítat.

Poté, co jsme zrekonstruovali prostory pro mateřskou školu, je zde zapsáno více než 40 dětí na celodenní provoz. Průměrně do mateřské školy v době školního roku chodí kolem 30 dětí. Potud je vše naprosto v pořádku. Problémem je období „školních prázdnin“ – ať hlavních či vedlejších. Pro zajímavost pár údajů. Prázdninový provoz MŠ v červenci 2009 zaznamenal nejčastěji tato čísla – dopoledne 11 dětí, odpoledne 5 či 6. Provoz MŠ o jarních prázdninách v březnu 2010 zaznamenal nejčastěji číslo 10 (dopoledne) a dokonce čísla 5 a 3. Ne, není to chyba tisku, skutečně tomu tak bylo. Ve čtvrtek 4. března bylo ve školce odpoledne 5 dětí, v pátek 5. března zde byly 3 děti. Stalo se a zpětně už nic nezměníme. Skýtají se 2 otázky: Potřebovali rodiče dětí mateřské školy skutečně, aby byl provoz zajišťován? Na tuto otázku znají odpověď zmiňovaní rodiče. A otázka druhá? Proč nebyla mateřská škola uzavřena, když byl tak veliký počet dětí odhlášen? Odpověď je asi neuvěřitelná – děti byly odhlašovány ze dne na den. V pátek před jarními prázdninami byl stav na pondělí 21 dětí, v den stanovený pro upřesnění docházky a stravy na jarní prázdniny to bylo 31 dětí, které chtěly provozu využít.

Mateřská škola podle platné

školské legislativy má zajišťovat předškolní vzdělávání, povinností zřizovatele je vytvořit pro to podmínky. Proto je nutné se zamyslet nad tím, zda při počtech dětí 10, 6, 5 a 3 se jedná o předškolní vzdělávání či pouze o hlídání dětí. Je třeba vzít i v úvahu ekonomickou stránku provozu. Plýtvání není zvláště v dnešní době na místě. Jsou to peníze nás daňových poplatníků.

Vedení obce i školy se nad tímto problémem zamýšlí neustále a téměř permanentně hledáme řešení vyhovující jak obci a škole, tak dětem a rodičům.

Jedním z možných řešení, zvláště o hlavních prázdninách, by byla např. spolupráce obcí sdružení Modré hory – kdy by třeba každý týden o prázdninách zajišťovala provoz pro celou modrohorskou oblast jedna školka a rodiče by tak děti vozili třeba do Velkých Pavlovic nebo do Němčiček (tato koncepce vyžaduje však legislativní dořešení) nebo zajištění hlídání dětí o prázdninách (o prázdninách nelze o zajištění předškolního vzdělání hovořit – jedná se tedy spíš o hlídání) formou různých kroužků a samozřejmě za úhradu. Rádi uvítáme vaše náměty. Své nápady a postřehy můžete sdělit paní ředitelce ve škole či obecní radě. Společně jistě najdeme způsob, aby byli všichni spokojeni.

JUDr. Jana Zemánková,
místostarostka

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Petr Bařina USA	za	2 000,--Kč
Rodina Vítězslava Pazderky, Bořetice	za	300,--Kč
Rodina Vodáková, Břeclav	za	500,--Kč
Paní Marie Ostřížková, Bořetice	za	200,--Kč
Paní Evženie Kadlecová, Bořetice	za	300,--Kč
Manželé Grúzovi, Bořetice čp. 375	za	300,--Kč
Manželé Fišarovi, Bořetice čp. 376	za	500,--Kč
Rodina Dundálkova, Brno	za	200,--Kč

Děkujeme všem.

„Obecní ples“

V sobotu 23.ledna zpestřil plesovou sezónu i ples obecního úřadu v Bořeticích.

Ti, kteří si pospíšili a přišli opravdu téměř na zahájení plesu, shlédli slavnostní předtančení polonézou, které uvedli žáci ZŠa MŠ Bořeticích.

V průběhu celého večera všechny vybízela k tanci dechová hudba Legrúti z Velkých Bílovic.

Z víru tance si dospělí tanečníci mohli odpočinout a nasbírat inspiraci při ukázce společenských tanců tanečního páru - děti hobby - z tanečního studia Morava Mikulov a rytmem cha-chi taneční skupiny Šik z Kobylí.

Netradiční a pestrá tombola podnikatelů nejen z Bořetic se opravdu vydařila a zároveň umocnila výbornou atmosféru celého večera. O bohaté občerstvení bylo postará-

no i v baru a tak všichni, kteří se přišli pobavit, se nad ránem rozcházeli

v dobré náladě, jak u tohoto plesu bývá zvykem.

Hotel Kraví hora

Vážení spoluobčané,

je to bezmála rok co jsme otevřeli novou část našeho hotelu a rozšířili tak nabídku našich poskytovaných služeb o moderní konferenční sál, ubytovací kapacitu na 72 lůžek a jako další možnost odpočinku jsme zprovoznili wellness centrum, které je vybavené vířivým masážním bazénem o objemu 2600 litrů vody, která je ohřívána na velice příjemných 35°C, finskou aroma saunu, parní lázeň s vytvořením mořského klima, tepidarium/relaxační prostor/pro odpočinek po procedurách. Všechny tyto prostory jsou ozvučeny relaxační hudbou a provoněny vonnými esencemi.

Od středy až do neděle můžete vyzkoušet šikovné ruce naší masérky, která Vám umožní vyzkoušet různé typy masáží.

Všechny tyto prostory a služby slouží nejen pro zákazníky našeho hotelu, ale jsou přístupné i pro Vás širokou veřejnost. Důkazem velké oblíbenosti těchto služeb je vydávání velkého počtu dárkových

poukazů, které vystavujeme pro Vaše blízké či přátele a zvyšující se návštěvnost občanů z okolních obcí.

Pro udržení zdravého ducha jsme pro Vás také připravili každé pondělí a čtvrtek možnost cvičení pod vedením instruktorky aerobiku.

Vzhledem k tomu, že je náš hotel součástí vinařské turistiky, nabízíme milovníkům kvalitního vína a dobrého jídla možnost zúčastnit se speciálního Gourmet Menu/snoubení jídla s vínem/, které se skládá z pěti chodů pokrmů a každý pokrm je vhodně doplněn víny z produkce vybraného Modrohorského vinaře.

Celý večer nás provázejí příjemné tóny cimbalové muziky.

Tuto akci pořádáme čtyři krát v roce.

Rád bych Vás toto cestou pozval dne 8.5. na Gourmet Menu a samo-

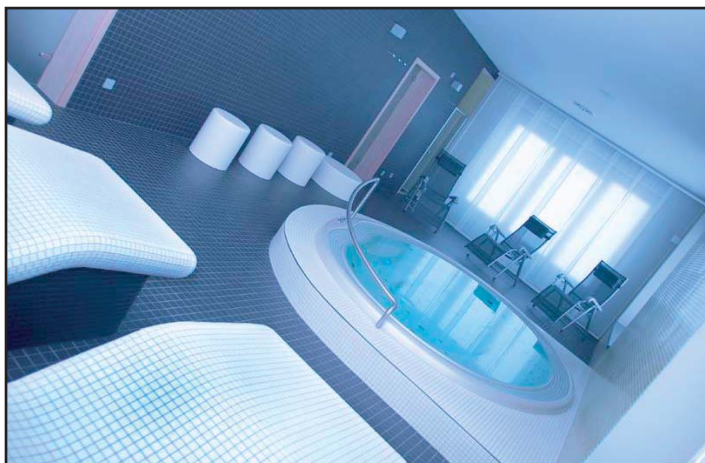
zřejmě na tradiční již šestou oslavu hotelových narozenin, která se bude konat 16.5.2010 v areálu hotelu od 15.00 hodin.

K tanci a poslechu Vám bude hrát dechová muzika Horenka.

Bližší informace o různých akcích našeho hotelu najdete na www.kravihora.cz

Na Vaši návštěvu se těší zaměstnanci hotelu Kraví hora.

Prosček Aleš, ředitel hotelu

Vinařství Springer

V této rubrice budeme postupně představovat vinařské firmy působící v obci.

Pavel Springer je majitelem rodinného Vinařství Springer. Podniká od roku 1991. Má pět hektarů vinic a ročně vyprodukuje zhruba třicet tisíc lahví. Vyrábí pouze vína převážně odrůdová, cuvée a ledová vína. S manželkou Nadou má syny Pavla a Adama. Bořetický vinař má na svém kontě řadu úspěchů. Pět medailí získal na Prague Wine Trophy 2007, velkou zlatou medaili si vysloužil na Royale Wine Challenge v Srbsku za Frankovku 2006 Family Reserve. Zlatou medaili získal na letošní soutěži Vinalies Paris za Sylvánské zelené 2001 a druhé zlato za cuvée Chasy 2005 Family Reserve.

Jak a díky komu jste se k vinařství vlastně dostal?

K vinaření mě přivedl můj otec. Asi v deseti letech už jsem pomáhal ve vinici i ve sklepě, kde jsem většinou držel hadici, aby nevypadla z bečky. Za odměnu jsem dostal skleničku červeného vína.

V čem podle vás spočívá tajemství výroby dobrého vína?

Člověk, který chce vytvořit kvalitní víno, musí milovat víno, svou vinici. V některých letech je třeba část hroznů ořezat na zem, pohlídat si termín sklizně, mít kvalitní surovinu i sudovinu. Pozitivní vinařova energie se neztratí, ale promítne se do vína. O našich vínech se říká, že mají nezaměnitelný vinařův rukopis – to mě moc těší.

Existuje nějaké pravidlo, kterým se jako vinař bezvýhradně řídíte?

Nepodléhám módním trendům a snažím se být pokorný. Ve vinobraní chci mít při tvorbě vín čistou hlavu. Jedna chyba a tři čtvrtiny roku práce na vinici jsou pryč.

Kolik vína denně obvykle vypijete?

Víno mně učarovalo a nedovedu si představit oběd nebo večeři bez sklenky dobrého vína. Moje žena skvěle vaří a já vybírám k jídlu vhodné víno. Konzumuji asi půl litru vína denně a cítím se skvěle.

Jakou nejkrásnější a naopak nejhorší chvíli jste s vínem dosud zažil?

Nejkrásnější chvíle prožívám u meditativního cuvée Skale 2004. Název tohoto cuvée jsem vymyslel podle viniční tratě. Vinohrad si obdělávám z velké části sám, takže k tomuto vínu mám velmi osob-

ní vztah. Nejhorší chvíle s vínem nemám, protože špatná vína prostě odmítám pít.

Kterého ze svých vinařských úspěchů si ceníte nejvíc?

Vážím si ocenění na prestižní soutěži Royale Wine Challenge v Srbsku, kde naše vinařství získalo velkou zlatou medaili za Frankovku 2006 Family Reserve. Dále jsou to pochvalná slova předního Master of wine Johna Umberta Salviho, který navštívil naše vinařství a vína označil za osobitá a nezaměnitelná. Cením si také podávání našich vín při slavnostních příležitostech na Pražském hradě.

Máte raději tradiční odrůdy a postupy, nebo jste spíše zastáncem moderních metod a nově vyšlechtěných odrůd?

Mám rád staré ověřené odrůdy. V bílých je mým favoritem Ryzlink rýnský, v červených mám rád lahvově zralý Pinot Noir. Vína nechávám podle stavu kyselin delší dobu na jemných kvasnicích. Bílá nečíríme a červená nečíríme ani nefiltrujeme. Dávám přednost přirozeným netechnologickým vínům.

Kterého z vašich konkurentů si nejvíc vážíte? A proč?

Od moravských vinařů jsem vypil spoustu vynikajících vín. Profesně i lidsky si vážím malého vinaře z Čejkovic Petra Kočaříka, s kterým pravidelně o vínech debatujeme, a vím, že je ke mně upřímný a přeje mi úspěch.

Myslíte na budoucnost? Vychováváte si svého nástupce?

Mám dva syny – čtrnáctiletého Pavla a osmiletého Adama. Začínají pomáhat ve vinici i ve sklepě při vinobraní. Stavíme dům přímo na vinici, takže k vinaření budou mít blízko. Ještě je brzy, ale postupně jim předám svoje zkušenosti a znalosti a doufám, že dobrý žák předčí svého učitele.

Jiří Ševčík

Vinařství Springer získalo v Paříži dvě zlaté medaile

Vinalies Paris 2010

V Paříži se již po 16. konala prestižní mezinárodní soutěž vín Vinalies Internationales. Celkem 21 komisí složených z předních světových enologů, odborných novinářů a sommeliérů hodnotilo po celý týden 3485 vzorků vín z celého světa, mezi nimiž nechybělo ani sto zástupců z ČR. Společnou účast

našich vín organizačně zajišťovalo NVC s podporou VF ČR.

Naše rodinné vinařství si z této soutěže odváží 2 ZLATÉ MEDAILE za:

**cuvée CHASY 2004
Family Reserve**

**Sylvánské 2001 ledové
Family Reserve**

Ocenění si velmi vážíme, protože jsme do soutěže přihlásili pouze 3 vína. Ukazuje se, že naše bílá vína umí zrát na láhvi a obstojí i v konkurenci světových vín.

Oceněná vína si můžete objednat v našem eshopu nebo na www.ceskyarchivvin.cz

Oficiální výsledky na

<http://www.vinalies-internationales.com/fr/resultats-vinalies-internationales.php?langue=fr>

Setkání s dříve narozenými občany Bořetic

13. prosince 2009 jsme jako každoročně pořádali setkání s dříve narozenými občany Bořetic, na které se vždy těšíme. Chceme jim, alespoň tímto malým posezením, poděkovat za vše, co pro nás kdy vykonali.

Uspořádali jsme při této příležitosti přehlídku vánočního pečeni, aby věděli, že si v nás mladších vychovali dobře své nástupce.

Také jim děkujeme za příspěvky, vždyť cukroví našich babiček je

prece vždy to nejlepší. Jen nás mrzí, že mladší hospodyňky se málo této akce účastní, vždyť každá z nás je ráda, když starší a zkušenější naše výrobky pochválí, ale také nám poradí co a jak.

Tradičně také naši nejmladší přispěli ke krásnému odpoledni svým vystoupením. Děkujeme jim. Avšak v neposlední řadě děkujeme všem paním učitelkám, které program vytvořily a s dětmi nacvičily.

Poděkování patří i paní ředitelce, která nad nimi vždy drží ochrannou ruku.

Vždyť lesklé oči našich dříve narozených občanů nám všem byli poděkováním za hezky strávené odpoledne, které zakončila svých vystoupením Slovácká kapela Horenska z Bořetic, děkujeme.

Jana Procházková

Možnost stravování pro důchodce

Restaurace hotelu „Modré hory“ nabízí důchodcům ale i ostatním občanům možnost stravování. V případě odběru jídla do vlastních „jídlonosičů“ a při uzavření písemné smlouvy je cena za jeden oběd 55,- Kč. Obědy se vydávají v jídelně

ve středisku Zemědělského družstva Bořetice od 10:30 hodin do 13:00 hodin každý pracovní den. Bližší informace je možné získat na recepci hotelu.

Hotel také nabízí možnost pronájmu prostor k oslavám různých

výročí se sjednáním individuálních smluvních cen při těchto hromadných akcích. Další informace je možné získat rovněž na recepci hotelu.

K současné situaci v našem zemědělství

Již několikrát jsem se v našich novinách zamýšlel nad tím, zda jsou všichni naši občané informováni o všem, co se odehrává zejména v posledních letech v našem zemědělství. Vzhledem k tomu, že se opět přiblížil termín voleb do poslanecké sněmovny ČR, budou opět všechny strany i jednotliví kandidáti na různých mítincích slibovat vše možné

i nemožné.

Nedávno se konal kongres Agrární komory ČR a ten konstatoval některé alarmující skutečnosti doložené statistickými údaji, se kterými chci naše spoluobčany i další čtenáře seznámit.

Situace se výrazně zhoršila v uplynulém roce, kdy došlo opět k dalšímu propadu cen praktic-

ky všech komodit, zejména cen obilovin, kukuřice, olejnin, mléka i masa. Nastaly problémy s financováním základní zemědělské výroby a mnohé zemědělské firmy v okrese převedly do evidence úřadu práce své pracovníky hned po ukončení žňových prací. Naše družstvo k takovému kroku zatím přistoupit nemuselo.

Na kongresu bylo presidentem agrární komory konstatováno, že došlo k propadu hrubého domácího produktu ČR za rok 2009 ve výši 4%, ale resort zemědělství se propadl o 18,8%.

Z tohoto objemu propadu je ještě výraznější další údaj kdy se:

zemědělská prvovýroba propadla o celkem 22,8%

zpracovatelský potravinářský průmysl se propadl o 5%

obchod se zemědělskými produkty se propadl pouze o 3%.

Již z těchto údajů je zřejmé, kdo nese největší zátěž propadu objemu produkce i dopad snížení nákupních cen.

Z dalších závažných údajů, které zazněly, je ten, že v současné době dochází v ČR k poklesu stavu dojníc o 6 až 7 tisíc kusů měsíčně. Současný stav dojníc v ČR je 360 tisíc kusů.

Za uplynulé období došlo k meziročnímu poklesu výroby masa o 7,2%, nákup mléka poklesl o 3,2 %. Odhad záporného salda agrárního sektoru za uplynulý rok se pohybuje kolem

28 až 30 miliard korun.

Jenom pro přiblížení uváděných skutečností doplním svoje stanovisko o některé konkrétní údaje z posledního roku a našich podmínek. Zemědělské družstvo Bořetice jako druhý největší producent drůbežního masa v okrese se zabývá chovem drůbežích brojlerů téměř třicet let. Dnes prodáváme kuřata na porážku do zpracovatelské firmy PROMT Modřice u Brna za nákupní cenu 20,- Kč za jeden kilogram živé váhy drůbeže (pozn. tato cena je bez DPH). Jenom pro porovnání, pokud se podíváme do přehledů starých cca 25 let, tak tehdejší nákupní cena se pohybovala na úrovni 21,- Kč až 22,- Kč za jeden kilogram živé váhy kuřat. Pokud jde o produkci rostlinné výroby, tak například pšenici, jsme prodávali v uplynulém roce za 2.300,- Kč až 2.500,- Kč za tunu, kukuřici za 2.400,- Kč za tunu. Mimořádný pokles zaznamenaly i ceny olejnin, kdy například slunečnici jsme v minulosti prodáva-

li i za více jak 7.000,- Kč za tunu a uplynulém roce jen něco málo přes 4.000,- Kč za tunu.

Něco pro zemědělce v prvovýrobě - nepochopitelné je to, s jakými maržemi pracují v naší republice zejména obchodní řetězce. Pro představu uvedu jenom jeden údaj, který naše družstvo zajímá snad nejvíce. Obchodní marže za jeden kilogram prodané drůbeže včetně drůbežích výrobků se pohybuje na úrovni cca 49%. Konkrétně to znamená, že obchodní řetězec, který nakoupí maso od zpracovatele a prodá jej chlazené cca za dva až tři dny nebo mražené na několik dnů, má téměř polovinu z prodejní ceny jako svůj vlastní profit. Vedle této skutečnosti, jak zpracovatelé, tak zejména prvovýrobci doslova bojují o svoji vlastní existenci. Tvrdím, že „neviditelná ruka trhu“ v tomto případě vše nevyřeší.

Pokud bychom se zamysleli nad celým dotačním systémem v zemědělství v Evropské unii a v naší republice, tak jenom pro dokreslení celé situace ještě několik údajů. Průměrná dotace na jeden hektar zemědělské půdy činí v naší republice cca 9.000,- Kč, z toho produkční oblasti naší republiky mají dotaci na úrovni asi jedné poloviny, tj. cca 4.500,- Kč na jeden hektar půdy. Naše družstvo spadá svým zařazením do produkčních oblastí, takže pobíráme pouze uvedenou částku na hektar a rok.

Naproti domu se výše dotací například v sousedním Rakousku

pohybují v rozmezí 16 až 20 tis. Kč na jeden hektar půdy. U zemědělců ve Francii a Německu jsou tyto dotace ještě vyšší.

Problém, který nás znepokojuje nejvíce, je ten, že v tzv. nových členských zemích Evropské unie dochází ke snižování objemu zemědělské produkce a naopak u „starých“ členských zemí dochází ke zvyšování zemědělské produkce s tím, že přebytky jsou vyváženy ponejvíce právě do nových členských zemí. Takže pokud někdo tvrdí, že máme v Evropské unii, pokud jde o zemědělství stejné podmínky, tak lze a nemluví pravdu.

Nechci nijak politikařit, ale v závěru chci zdůraznit především to, že přístupové dohody mezi ČR a Evropskou unií byly včetně nezveřejněných dodatků podepsány již v roce 1992. Předpokládám, že všichni víte, kde v této době „vládl“ v naší zemi. V těchto dohodách již byla zřejmě „nastartována“ zmiňovaná nerovnost, která se během let ještě zvětšovala. Časté střídání vlád a zejména ministrů zemědělství rozhodně nepřináší užitek a snahu řešit uváděné problémy. Domnívám se, že problémy by měly řešit skutečně „zdravým selským rozumem“.

Proto prosím velmi bedlivě sledujte nejenom to, kdo co bude slibovat, ale především to, jak byly dané sliby v minulosti plněny.

*Kadlec Jan, předseda
Zemědělského družstva Bořetice*

jízdní kola

AUTHOR, SUPERIOR, DEMA, KENZEL

v nabídce již nové modely 2010, výběr ze 100ks jízdních kol
stavba kol na zakázku, slevy na starší modely až 2500,- Kč

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX
zboží od 3000,-Kč lze nakoupit na splátky i bez navýšení – ESSOX
prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových brzd, i hydraulických

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota 8.00 - 11.00

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz - velo@zaf.cz

Myslivecké sdružení

Nový rok zahájilo Myslivecké sdružení Bořetice přípravou mysliveckého plesu, který se koná každý rok v úvodu plesové sezóny. Letos byla celá příprava i samotný průběh plesu zkomplikován počasím, které druhý lednový týden postihlo celou republiku. Příchozí sněhová kalamita tehdy omezila obvyklé možnosti dopravy a zásobování. A navíc byla provázena dlouhými odstávkami dodávek elektrického proudu. Proto bylo velmi náročné po jedné takové odstávce, kdy byl omezen provoz obchodů a pekáren, sehnat v sobotu ráno před plesem vše potřebné na večerní občerstvení, např. čerstvé pečivo. Nakonec se vše s velkým úsilím podařilo zajistit, vyzdobit sál a mohli jsme očekávat příchod večera. Nikdo ovšem tehdy nemohl tušit, že to nejhorší teprve má přijít. Odpoledne totiž opět vypadl elektrický proud. Tato situace trvala až do večera. V osm hodin večer, kdy za normálních okolností se sál kulturního domu začíná pomalu zaplňovat lidmi, jsme byli na místě potmě o svíčkách prakticky pouze my a členové dechové hudby Lácaranka.

Naštěstí posléze elektriku zprovoznili a k našemu milému překvapení se, i přes výše uvedené těžkosti, lidé začali scházet. Proto bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám zachovali přízeň a přišli na myslivecký ples. Umožnili tím, že zábava byla opět skvělá a všichni se dobře bavili. A kdo měl ještě trochu štěstí, odnesl si třeba i nějakou výhru z bohaté tomboly.

V lednu zasypaly naši krajinu přívaly sněhu a nastoupily velmi nízké teploty. Bylo nutné se intenzivně věnovat příkrmování zvěře, která si pod často zledovatělým sněhovým příkrovem nedokázala potravu najít. Pravidelně jsme proto doplňovali zásupy zbytky po sklizni polních plodin. Získali jsme je ve spolupráci s místním Zemědělským družstvem. Jetelinu na příkrmování jsme měli z našich mysliveckých políček, o které se přes rok staráme.

Navíc byly podány v krmivu i léky proti střechovitosti srnčí zvěře.

Protože zima byla vůči zvěři opravdu krutá, bylo nutné zakrmování provádět velmi často v krátkých intervalech – i několikrát do týdne. Podané krmivo bylo zvěří okamžitě spotřebováno a muselo se zasypávat znovu. O intenzitě zimy svědčí i to, že veškeré naše zásoby, které normálně stačí na celé zimní období, byly vyvezeny zvěří ven jen v průběhu těchto několika mrazivých týdnů. Dokonce jsme ještě museli něco shánět i z jiných zdrojů.

Krmení bylo zajišťováno jednak pěšími pochůzkami, sportovně zdatnější jedinci dokonce zakrmovali na běžkách, ale nejpodstatnější část zimních zásob byla vyvezena traktorem místního obecního úřadu. Chtěl bych proto ocenit a vyzdvihnout příkladnou spolupráci našeho mysliveckého sdružení s oběma výše jmenovanými institucemi - tzn. Zemědělským družstvem a Obecním úřadem. Jejich pomoc prospěla dobré věci a umožnila, že po tak dlouhé zimě nejsou v těchto jarních dnech nacházeny žádné velké úhyny zvěře, což by bez příkrmování nebylo možné.

V této souvislosti jsme ve spolupráci s místními rodiči také uspořádali jedno lednové nedělní

odpoledne vycházku do přírody s předškolními dětmi. Děti i s rodiči si vzali doma nějaké dobroty pro zvířátka a šli jsme je dát do krmelců. A protože bylo mrazivé počasí, tak bylo po vycházce dětem i rodičům na zahřátí poskytnuto malé občerstvení na myslivecké chatě. Pro děti byly potom zorganizovány hry, při kterých se všichni velmi dobře bavili.

Od všech zúčastněných rodičů bylo velmi pěkné, že nenechali své děti sedět odpoledne doma někde u počítače, ale vzali je i v takovém počasí ven. Jednak to děti utužilo ve zdraví a navíc jim to ukázalo, že někde venku jsou skuteční tvorové, kteří potřebují jejich pomoc a o které je nutné se starat. Zvláště v dnešní době, kdy se žádná zvířata doma moc nechovají. Děti tak většinu zvířat znají pouze z obrázků a filmů a neví, že něco podobného jim běhá za humny a že vše potřebuje určitou péči.

Než skončilo mrazivé zimní počasí, uspořádali jsme v únoru pro známé na naší chatě ještě zabijačku. Tato akce posloužila jednak trochu k pobavení, ale taky k vytvoření určitých zásob jídla, které bude použito během honů a na dalších akcích podobného druhu.

Mgr. Radim Šebesta

Létání pro radost“ už za okamžik...

Zimní období se rozloučilo a příchod jara naznačuje příchod vhodnějšího počasí k „létání pro radost“ i na ploše Kraví Hora.

Letiště dostalo během zimy několikrát sněhovou přikrývku, a protože se tato díky příznivým teplotám pozvolna rozpouštěla, neznamenali jsme ani kaluže vody ani jiné podmáčení vzletové a přistávací dráhy, které by muselo dlouho vysychat a tak učinit letiště dlouhodobě neschopným provozu.

Během zimy naše letiště opravdu „spalo“. Avšak na některých plochách se létalo, když letci vyměnili přistávací kola za lyže. To lze tehdy, když je letiště vybaveno vhodným hangárem s dílnou, kde lze změnu podvozku provést. Tohoto zázemí se nám však stále nedostává. I když některé kroky z naší strany byly již učiněny, není ještě vyhráno. Chybí zejména více příznivců létání a letecké turistiky tohoto regionu, kteří by „malé letectvo“ v Kraví Hoře výrazně podpořili. Doufáme, že je osloví některé akce, pořádané naším Leteckým klubem.

Tak tedy znovu připomínám, že nejbližší akce bude dne 29.5.2010 (v sobotu), kdy budeme slavit 1.výročí otevření plochy. Tentokrát to bude pojato jako slet ultralehkých letadel. Publikované to bude i v dubnovém vydání leteckého časopisu PILOT, který je celorepublikový a odebírá ho téměř všech 6 500 registrovaných pilotů ultralehkého letectví

v ČR. Doufáme ve větší množství příletů a to nejen kvůli dobře načasované prezentaci našeho letiště v časopisu, ale proto, že v tento den je i státní svátek Republiky Kraví hora (10. výročí) s otevřenými vinnými sklepy. Když vyjde počasí, představí se i vrtulníky, motorové závěsné kluzáky, motorové padákové kluzáky a modely letadel radiem řízené. Některé větší letouny, které zde nemohou přistát, se předvedou jen průletem nad letištěm. Přijďte ohodnotit nejenom ultralehkou letadlovou techniku, která se rozvíjí mimořádně rychlým tempem.

Co se týká sportovního soutěžního létání, proběhne zde v sobotu 18. 9. 2010 poslední kolo Poháru Petra Tučka pro rok 2010. Je to navigační soutěž rekreační kategorie. Vynasnažíme se, aby zajištění soutěže ze strany našeho leteckého klubu nepokulhávalo za standardem a věříme, že se podzimní závěrečná soutěž bude organizovat na ploše Kraví Hora každoročně. Původně plánované Mistrovství ČR na stejné datum na našem letišti nakonec nebude. Uskuteční se v nějakém letním prodlouženém víkendu (čtvrtek až neděle) a to na letišti, které má zázemí (hangár, dílnu, klubovnu, učebnu atp.), což u nás zatím nabídnout nemůžeme. Nebylo by na škodu sledovat letecké sportovní zápolení na úrovni republiky. Nicméně celá reprezentace ČR přislíbila účast alespoň v rekreační soutěži v Kraví Hoře a tak nakonec bude přeci jen možné vidět současnou

špičku ultralehkého létání ČR, jejíž piloti jsou v této chvíli úřadující mistři světa. Bude se na co dívat....

Mimo výše uvedené akce budeme zajisté během celého roku na kravihorském letišti poletovat, stejně jako loni. Zejména o víkendech a musí samozřejmě přát počasí.

Pokud se dostavíte na letiště za účelem prohlídky letadel, zhlédnutí soutěže nebo jakékoli jiné příležitosti, prosíme vás o respektování zákazu vstupu do takto označených prostorů letiště. Tyto prostory jsou krajní mezi bezpečné roviny pro letecký provoz. Letoun se pohybuje i při přistávání ještě velkou rychlostí a náhlý poryv větru před dotykem s dráhou může způsobit jeho vybočení. Totéž platí i pro vzlet, kdy je rychlost mnohem vyšší. Také zásah točící se vrtulí je velmi nebezpečný, většinou fatální. Její okraj i při volnoběžných otáčkách není vidět. Dbejte o bezpečnost také tehdy, přivedete-li si s sebou psa. Mějte ho vždy pevně na vodítku. I jemu by mohla vrtule při nejmenším změnit život. Věřte, že nám jde o bezpečnost nejen letců, ale i přihlížejících osob a také jejich mazlíčků.

Přeji mnoho nezapomenutelných zážitků u letadel na kravihorském letišti.

*Ing. Nádeníček Vratislav
předseda obč. sdružení
Letecký klub Nad krajem André
- provozovatel letiště*

Letectví v Bořeticích

S letectvím a „aeroplány“ se občané Bořetic seznamovali až v třicátých letech minulého století při přeletěch letadel nad obcí. Avšak v průběhu druhé světové války byly přelety letadel nad obcí již mnohonásobně vyšší. Jak se přibližoval konec války, bylo možno sledovat spojenecké svazy bombardérů, které

zanechávaly za sebou stopy kondenzačních par. Na polích bylo možno nalézt staniolové pásky vypouštěné pro rušení nepřátelských radarů. To vše se však dělo daleko a vysoko. První dotek letecké války se k nám dostal 11.10.1944, kdy spojenečtí „hloubkaři“ (kotláři) stíhači rozstříleli osobní vlak jedoucí

z Hodonína těsně před nádražím. Zničená lokomotiva, vagonů, čtyři těžce ranění a tři lehce zranění, to byl výsledek jejich náletu. Lokomotiva pak stála nějaký čas na nádraží v Bořeticích. Již za měsíc mohli naši občané pozorovat 20.11.1944 velký svaz bombardovacích letadel nad Hodonínem. Podle pamětníků se

při výbuších bomb trásla zem až u nás. Jeden z bombardérů, zřejmě pro poruchu, vysypal svůj náklad pum u polní cesty „Kopcem“ nad dnešní benzinovou pumpou. Konec války však patřil letadlům sovětským. V sobotu 14.4.1945 (12.30) bylo možno od nás sledovat nálet na Pavlovice a hned nato byla ruská letadla nad Bořeticemi. Tři mrtví, několik raněných a velké škody na kostele, školách, statku, obecní hospodě a 13 domech, které jdou na vrub i následné dělostřelbě Rudé armády postupující od V.Bílovic. 15.4.1945 se odehrál nad obcí letecký souboj čtyř sovětských a tří německých stíhaček. Po sestřelení jedné sovětské stíhačky, která spadla nad Pavlovice, jakoby do ostatních střelil, tak se rozprchly na všechny strany. Pád zasažené stíhačky jsem sledoval z pod mostku u silnice pod sklepy, kam mne strčili rodiče při souboji.

PRVNÍ LETIŠTĚ V BOŘETICÍCH:

Již čtrnáct dnů po náletu se do Bořetic přesunul letecký pluk. Důstojnictvo se ubytovalo v domech od Vrbice až po křižovatku na „multni“. V zahradách domů od Vrbice byla zamaskována letadla a letišťem byla panská niva. Hlavní štáb byl v domech u Fridrichů, Chrástků a Tomáše Machače. V každém domě ulice Dědina byl ubytován nějaký letec nebo důstojník. Sklady proviantu a munice měli na č.p. 12 u Chrástků. Starty a přistání letadel, to bylo něco pro kluky. Dokázali je sledovat celé hodiny. Na konci války se letecký pluk přesunul do Prahy.

DRUHÉ LETIŠTĚ - DRUŽSTEVNÍ:

Na druhé letiště si v Bořeticích museli počkat celých dvacet let. Na začátku šedesátých let minulého století začala být v zemědělství využívána i letecká technika. Letadla prováděla hnojení polí a aplikaci postřiků na polích a vinicích. Bylo zatravněno několik polí a tomuto letišti se říkalo kooperační a sloužilo pro obce Vrbici, Bořetice a Němčičky. Startovací a přistávací dráha byla již sice na k.ú Němčičky, ale začínala na hranici katastrů u dnešní silnice na V. Pavlovice pod němčickým meruňkovým sadem. Startovací a přistávací dráha byla ve svahu. Začínala u již zmíněné silnice někde v prostoru, kde je dnes plechová hala ZD Němčičky.

TŘETÍ LETIŠTĚ:

To však již nebylo letiště v pravém slova smyslu. Po sloučení JZD V.Pavlovice, Bořetice a Němčičky se začalo místo letadel používat vrtulníků. Startovací a přistávací místo „heliport“ včetně zázemí bylo zřízeno ve středu JZD Bořetice. Po roce 1989 se letecké techniky v Bořeticích přestalo využívat.

ČTVRTÉ LETIŠTĚ:

Letiště tu musí být, říkali jsme si na začátku devadesátých let. Proto jsme již v roce 1994 zařadili do Urbanistické studie sídelního útvaru Bořetice letiště tam, kde je dnes. Referátem životního prostředí Břeclav však to bylo zamítnuto s vyhrůžkou, že když jej tam zapracujeme, tak referát ŽP urbanistickou studií nepodepíše. Nepomohla ani intervence starosty na ministerstvu ŽP v Praze v roce 1995, kdy ministerstvo potvrdilo názor referátu ŽP v Břeclavi jako

správný. Po pár letech, kdy se začalo pracovat na novém územním plánu, tak se nám letiště do něj podařilo dostat. V roce 2005 začal starosta Petrásek spolupracovat s leteckým nadšencem z V. Pavlovic ing Nádeníčkem a Kravihorská republika požádala ZD Bořetice o pronájem 5 ha půdy v trati Kůdelky na nové letiště. ZD to projednalo 31.3.2006 a pronájem schválilo. Již 24.4.2006 přistal ing Nádeníček s leteckým instruktorem poprvé v uvažovaném prostoru letiště. Bylo provedeno na náklady kravihorců vytyčení letiště pomocí GPS, instruktor provedl startovací a přistávací zkoušky a také hlukové zkoušky. ZD připravilo nájemní smlouvu na 5 ha za 15.000/ha. To je celkově 75.000+ DPH 14.250 = 89.250,-Kč + daň z nemovitost/za rok. To by byl celoroční rozpočet kravihorců. Tento vidřidušský nájem kravihorci nemohli akceptovat a Petrásek smlouvu nepodepsal. Ing Nádeníček pak již sám nepřestal pracovat na zřízení letiště v tomto prostoru (i když ZD V.Pavlovice nabízelo 1000,-Kč za hektar v k.ú. V.Pavlovice). V roce 2008 podepsala obec a ZD Bořetice novou smlouvu o pronájmu 6 ha pozemků za 10.000,-Kč/ha a rok + DPH a předala pozemky nově vytvořenému Leteckému klubu nad krajem André. Po uvolnění pozemků po žních začali letečtí nadšenci pracovat na urovnání terénu a výsadbě trávy. Na začátku roku 2009 osadili technické prvky, vybudovali zázemí a starali se o trávu. 30.5.2009 bylo letiště slavnostně otevřeno.

Václav Petrásek

Pár informací o „nových sousedech“

V poslední době se na rybáře obrací stále víc lidí s dotazy, kde se vzali za Jedličkovým bobří, co to vlastně je a proč z nich máme takovou hrůzu. Nejen jim, ale i těm co rozhlašují, že jsou to v podstatě jen větší ondatry, které sem tam zkotí i pár stromků, přinášíme pár informací z encyklopedie, tisku i zkušeností těch, co mají tu čest být „soustrana 18

sedy bobrů“.

Bobr evropský (Castor fiber) je až metr veliký zavalitý hlodavec s hustou srstí a dlouhým plochým ocasem. Bobr evropský má hmotnost až 30 kg a po jihoamerické kapybaře je druhým největším hlodavcem na světě. Díky plovacím blánám, které má na zadních končetinách a uzavíratelným nozdrám je dokonale při-

způsoben životu ve vodě. Může uzavřít tlamu až za řezáky, takže je může používat i pod vodou, kde může setrvat až 20 minut. Bobr evropský se živí bylinami, ale také lýkem a větvičkami topolu a vrby, nevadí mu ani kůra jiných stromů a nepohrdne úrodou kukuřičného nebo řepného pole. Samice rodí v květnu

Pokračování na straně 23

Práce našich dětí a žáků

Projekt „Máme Tě rádi Země“

Téma na měsíc únor „Zdraví a láska“

Datum odevzdání: do 10. března 2010

Jméno a příjmení Klára Kluchá1. Proč musí člověk spát? Aby byl zdravý a měl sílu.2. Napiš tři nezdravá jídla slanina, hamburger, hranolky, bíček, popcorn, brambůrky3. K čemu slouží srdce? Urdce a cévy zajišťují oběh krve v síle člověka.4. Co znamená když se řekne „Má srdce jako z kamene“ Znamená to, že člověk, o kterém se to řekne je necitlivý.

5. Zkus vytvořit jídelníček podle zásad zdravé výživy

Snídaně celozrný rohlík s máslem a šunkou, čajSvačinka jogurt a jablko, džusOběd zelňanová polévka, pečené kuře s rýží, šťávaSvačinka místo sýčka, banán, šťávaVečeře šišťovinový salát, džus6. Proč má člověk sportovat? Člověk má sportovat, aby neblouzl a byl zdravý. Pohyb posiluje srdce.7. Proč se slaví svátek svatého Valentýna a jak ho slavíš ty? Svátek sv. Valentýna se slaví jako připomínka patrona zamilovaných. Sv. Valentýn byl kněz, který tajně oddával zamilované. *

8. Na samostatný papír nakresli přání k sv. Valentýnovi

* La so byl 14. února popraven. Dám dárek všem, které mám ráda

Co dělá jaro?

Paní zima odchází
jaro sase přichází.
Kaluže jsou blátnivé
stromy sase pučívé.

ložila: Anička Marčeva

Jaro
Na jaře začíná svítit
sluníčko a začíná nám
kvést různé květiny.

Báseň
Jaro je tu v plném květu.
Slunce svítí na dřevětu.

ložil: Stanik Kerván.

KOSTEL

SV.

ANNY

J. Valová, 4. tř.

V Bořetických řídla řídla jménem Anna. Neměla manžela ani děti. Všichni lidé ji měli skvělou nácti, protože jim pomáhala a byla dobrosrděčná. Jediný její majetek bylo malé políčko. Na jejím políčku toho nikdy moc nevyrostlo, ale i přesto vždy políčko zalívala a dopávala. Když se změnila tak na políčku každý den vyrostly krásný, růžové a krásný květoněk. Lidé to považovali za zázrak a tak tam na památku postavili kostel, který se jmenuje kostel sv. Anny.

Před dávnými časy se říkalo, že není plavce nad Bořečáka. A proč? Protože kdysi bývalo velké jezero mezi vesnicí - sklep a vinohrady. Ten kdo chtěl jít do vinice nebo sklepa, museli jezero přelouť na lodce, přelavat nebo přejít přes most u V. Pavlovic. Většina lidí lodky neměla a tak museli jezero přelavat, protože se jim nechtělo jít až k mostku u V. Pavlovic. Díky tomu uměli Bořečáci výborně plavat. Tak vznikla pověst, že není plavce nad Bořečáka.

MARTIN DUFEK

KRISTINA TIKHACOVA

Jarní prázdniny

O jarních prázdninách jsem sice nebyřovala, ale i tak jsem si je užila. Hrála jsem si s naším psem. Bude mu rok a jmenuje se Forrest (Forist). Páčekat mě škrábnul a dokonce i houanul. Ale i přesto vím, že mě má rád. Uhoř každý den jsme jzdili na cyklostezku. Byli jsme na Pavlovské rozhledně, ale bez mamky. Ta se bála a zůstala dole a chvilku tam čekala. Uhoř byl krásný výhled. Pak jsme museli jít domů, protože nám byla krásná zima. Uhoř každý den jsme hráli karty. Těcha jenom já, tatka a mamka. Čítu to rovnou moc nebarilo, ale já jsem prožila pěkné prázdniny.

Pokračování ze strany 18
až červnu 3-5 mládat, které zůstávají po dva roky v mateřské kolonii, kterou pak opouštějí a zakládají si své vlastní. Nejvyšší věk je 35 let. Pokud má možnost svá obydlí a zásobárny si vyhrabává v březích. Pokud mu to nízký břeh nedovoluje, staví si své pověstné bobří hrady a hráze, které mu pak slouží jako obydlí i zásobárna zároveň, na tekoucích vodách si tak zvyšují hladinu vody kvůli zásobám. Bobr je aktivní po celý rok, nemá období zimního spánku. Nejčastěji kácí stromy o průměru 5 až 20 cm, ale poradí si i se stromem o průměru 70 cm. V počtu pokáceného dřeva na jednoho bobra se zdroje různí, ale nejčastěji se objevují čísla od 300 stromů až po 4 tuny za rok. Bobr evropský je velmi plaché noční zvíře a jeho spatření ve dne je skoro nemožné. Tolik výpis z encyklopedie a atlasu zvířat.

Kromě článku jásajícího nad „těmi našimi bobry“ jsem v novinách nenašel žádný pozitivní, naopak článků o škodách najdete v tisku a na internetu spoustu. Na internetu se také dočtete o náhradách za škody způsobené chráněnými živočichy a v tisku o tom, jak je těžké se jich domoct, a když ano tak : (Hodonínský deník 23.2.2008) v Mikulčicích za necelé dva měsíce nenávratně poškodil bobr 150 třicetiletých jabloní. Přizvaný odhadce vyčíslil škodu na pouhých 2600 Kč. Podle stejného deníku také vypustil

v Lužicích rybník Dvorský na Písečné a rybářství místo plánovaných 200 q kaprů vytáhlo jen prázdné síť. O škodách ve Staré Břeclavi, Lednici a na polích po celé Moravě můžete číst velmi často. Naopak zprávy o zničení zahrádek a malých polí už média tolik nezajímají, přestože nejsou celkově nijak zanedbatelné. Masivní kácení a okus stromů provádí bobří hlavně na podzim a v zimě, na jaře a přes léto se podle encyklopedií živí bylinnou stravou podobně jako králíci. Ovšem o tom, jak vypadá pole řepy, kukuřice nebo obilí po návštěvě rodinky několika až třicetakilových „králíků“ se tam už nedočtete.

Náš bobr se u nás objevil zřejmě již někdy počátkem léta, kdy jsme začali pozorovat sem tam nějakou „ustřiženou“ větev, což jsme spíš přičítali dětem nebo někomu, kdo potřeboval kus silnější větve. Že se jedná o bobra jsme zjistili až v momentě, kdy si začal shromažďovat zásoby na zimu. Během tří týdnů stihl pokácet celý ostrůvek a 80% výsadby kolem rybníka včetně ponechaných náletů. Navíc současný vysoký stav vody zaplavil jejich chodby a zásobárny, takže podmáčená půda se začíná propadat, čímž vznikají díry a hrozí nebezpečí úrazů.

Několikerým nočním pozorováním jsme zjistili, že se jedná o jednoho dospělého, asi dvacetikilového jedince a čtyři mladé bobry. Vzhledem k tomu, že bobří

žijí zásadně v párech, nám absence druhého dospělého kusu potvrzuje domněnku, že nám sem byla někým nasazena březí samice, která tu vrhla mladá. Takže je jen otázkou času, kdy se k ní připojí některý mladý samec z nedaleké kolonie bobrů, která je necelé dva kilometry od Bořetic směrem k Pavlovicím.

A proč z nich máme takovou hrůzu? Důvod je velmi jednoduchý, po tom co se bobří zabydlí, si ve většině případů začnou své okolí šetřit a podnikají výlety do poměrně velkých vzdáleností. Pár metrů vzdálená říčka Trkmanka je pro tyto výborné plavce doslova dálnicí D1 a její přítoky silnicemi první třídy. Takže nejen, že nám budou ohrožovat a devastovat rybníky a jejich okolí, ale stopy po jejich „agroturistice“ budou zřejmě patrné i ve větší vzdálenosti. Navíc vypuzená mláďata začnou zakládat vlastní kolonie a jejich výskyt se bude rozšiřovat. Veškeré škody ovšem nebudou přičítány ochranářům, ale rybářům, bohužel jim budou přičítány i jakékoliv negativní zásahy rozezlených zemědělců proti těmto chráněným živočichům. Těm, kteří uvěří encyklopediím v tom, že bobr se nevzdaluje více jak 15 až 20 metrů od vody, bych chtěl připomenout bobra na Vrbici a přejeté bobry na silnici Podivín-Rakvice, což je hodně daleko od vody, z které si tam odskakovali na kukuřičná pole.

Za RS Karel Zálesák

Činnost SDH Bořetice

Výroční valná hromada sboru

15. ledna 2010 se konala výroční valná hromada našeho sboru. Tato byla výjimečná zejména tím, že se volil nový výkonný výbor sboru na volební období 2010 – 2014. Zároveň byla na stejné období volena nová kontrolní a revizní rada. VVH se zúčastnilo 29 členů SDH Bořetice a také řada hostů, mezi nimi nechyběl ani pan starosta Václav Surman. V úvodu vystoupil starosta sboru Milan Foler, který přivítal všech

ny přítomné hosty a shrnul hlavní úkoly VVH. Následovala zpráva o činnosti SDH za rok 2009, zpráva o činnosti zásahové jednotky za rok 2009, návrh plánu činnosti na rok 2010, zpráva jednatele a hospodáře za rok 2009 a zpráva kontrolní a revizní komise za rok 2009. Hlavním bodem však byla volba nového výboru.

Nový **výkonný výbor** byl členskou základnou zvolen v tomto složení:

Starosta SDH:	Ing. Jiří Michna
Náměstek starosty:	Milan Foler
Hospodář a jednatel:	Mgr. Petr Zemánek
Referentka žen:	Jana Marešová
Referent materiálně-technický:	Ing. Marek Polák
Kulturní referent:	Klára Vyhňáková
Referent pro požární sport:	František Režný
Člen výboru:	Tomáš Langer

Také byla zvolena nová **kontrolní a revizní rada**:

Předsedkyně KRR:	Dagmar Popovská, DiS.
Členka KRR:	Ing. Kateřina Michnová
Členka KRR:	Marie Zedníková

SDH Bořetice v současné době 35 členů, z toho je 19 mužů a 16 dívek (1 člen je čestný). V roce 2009 přibýlo 9 nových členů sboru a tři členové bohužel ukončili členství na vlastní žádost.

Zásahová jednotka

Ke změnám došlo i v zásahové jednotce. Začátkem roku byly sepsány nové smlouvy o členství v zásahové jednotce mezi členy J-SDH a obcí a jednotliví členové J-SDH postoupili periodickou lékařskou prohlídku a vybraní členové i spirometrické vyšetření a EKG jako nositelé dýchací techniky. Na doporučení VVH

SDH Bořetice byl orgány obce do funkce velitele J-SDH jmenován pan Tomáš Langer. Nahradil tak dosavadního velitele jednotky Milana Folera, který zůstává zástupcem velitele J-SDH.

Hasičský ples

Dne 20. února 2010 se konal již potřetí od znovuzaložení SDH Bořetice hasičský ples. I když v minulých letech hrála na našem plese vždy kapela The Teachers z Břeclavi, letos bohužel nebyla v daný termín k mání. Musela tak „zaskočit“ nám všem dobře známá dechová hudba Sokolka ze Šakvic. Nutno ovšem dodat, že se jednalo o záskok více než plnohodnotný, protože nálada na plese i díky bezchybně hrající Sokolce byla skvělá. Návštěvníci plesu se mohli tentokrát těšit na polonézu, kterou bravurně zvládly děti z naší základní školy, a na vystoupení „Folklorního krůž-

ku z Němčiček“. Tombola s více než 180 krásnými cenami byla zlatým hřebem celého večera.

Ples navštívil i starosta obce pan Surman, starosta Okresního sdružení hasičů Břeclav pan Adámek a kolegové a přátelé hasiči z Kobylí a z Brna Chrlic, od kterých obec letos zakoupila pro zásahovou jednotku cisternu. Podpořit nás přišli i naši Gumídci, jejichž hlavním posláním bylo udržet v permanenci obsluhu baru a nutno dodat, že tohoto nelehkého úkolu se zhostili se ctí J.

Chtěl bych poděkovat všem sponzorům za ceny do tomboly, obci za zapůjčení sálu, všem členkám a členům sboru za perfektní práci při organizaci plesu. Hlavní dík patří všem, kteří nás přišli svou návštěvou podpořit.

Jediným dilematem pro příští roky plesu zůstává výběr kapely – jestli klasická dechovka nebo modernější The Teachers. Možná by se mohly rok po roce střídát, aby si každý mohl přijít na své J.

*Ing. Jiří Michna
starosta SDH Bořetice*

Výroční schůze

Dne 19.3. 2010 uspořádal Svaz tělesně postižených z okolí Bořetic 9. výroční členskou schůzi v kulturním domě v Bořeticích. V prostorách kulturního domu se sešlo asi 150 členů Svazu tělesně postižených z Bořetic a přilehlých obcí. O bohatý kulturní program se postarali: zdravotní sestra Vlasta Tlachová, která prezentovala domácí péči seniorů. Naprap. Petra Hrazdírová a naprap. Milan Gruška z oddělení pro prevenci obyvatelstva, kteří poučili naše seniory o bezpečnosti, protože starší lidé jsou často terčem zájmu kapsářů, zlodějů, podvodníků a podomních prodejců. Za okresní výbor vystoupila paní Bohumila Kolínková, která osvětlila, jak používat zdravotní pomůcky, které jsou pro seniory velmi důležité. Mezi náš se přišli podívat i pan starosta Václav Surman

a paní starostka z Kobylí Ing. Dagmar Kovaříková, kteří našim seniorům popřáli pevné zdraví a organizátorům chuť do další práce. Součástí chůze byla i bohatá tombola, do které nám přispěli jak členové organizace, tak i sponzoři – Obecní úřad

Bořetice, Potravinářská Procházka, ZD Bořetice, Pekařna Valovi, Lomax Dufek, Čalounictví Konečný a další sponzoři z okolních vesnic. Na závěr nám zahrála k tanci a poslechu dechová hudba Horenka, pod vedením

kapelníka pana Libora Sadílka, který přislíbil, že nám zahraje i příští rok. Všichni zúčastnění se bavili až do pozdních hodin, což všechny organizátory velice potěšilo.

Vlasta Michnová

Stalo se před 65 lety...

Vzpomínkou na válečná léta, kterou zapsali naši občané, Vám chci připomenout, co se v obci událo před více než 65 lety.

V neděli 29.3.1942 byly na základě německé branné moci sejmuty z věže kostela tři zvony pro válečné účely. Pro potřebu farnosti byl ponechán pouze umíráček. Zvony byly z věže spuštěny v následujícím pořadí. Dopoledne byly spuštěny sv. Václav a sv. Cyril a Metoděj. Svatou Annou bylo zvoněno ještě nedělní poledne, po odzvonění byl spuštěn i tento, v pořadí třetí zvon a uložen na vůz tažený koňským potahem.

Viz foto:

Ve školní kronice zaznamenal řídící Václav Šanda:

Prodlužující se válkou rostl hlad a nedostatek pracovních sil. Čeští občané bez rozdílu povolání byli odváděni na práce do Německa. Pro nábor lidí byly zavedeny „Pracovní úřady“. Městský lid jezdil na venkov shánět potraviny. Zpočátku za peníze, později za látky, obuv, mýdlo, cukr atd.

Nejhorší byly kraje vinařské. Tam kvetla „šmelina“ - nezákonný obchod - nejvíce. Za víno a kořalku se dalo všechno koupit. Charaktery mnohých občanů zejména mladých vinařů tak upadaly, že se tito nestyděli žádat za 1 litr vína (druháku) až 250,-Kč, za 1 litr kořalky (řepovice - melasovice) až 1200,-Kč. Za

1 kg sádla bylo mnohdy požadováno i 1500,-Kč. Ke konci války pro žvaneč jídla vysvlékali lidi z posledních šatů. Bylo však i mnoho poctivých a charakterních hospodářů, kterým válka „nepomohla“ a chovali se lidsky.

Bořetice byly 14.dubna 1945 ve 12:30 napadeny sedmičlenným ruským rojem lehkých bombardovacích letadel. Stará škola byla zasažena třemi bombami do střechy nad bytem řídícího učitele. Jedna bomba padla na dvůr, jedna 4 metry od rohu školy u Šumberákového, jedna do farské zahrady a poslední se zaryla do zahrádky za školními chlévy. Střecha byla odhalena a strop proražen do třídy nad bytem. Omítka z celé budovy byla stržena. Demolování školy dodělala fronta. Obě školní budovy utrpěly během pozemních bojů několik průstřelů dělostřeleckých.

Oslava příměří byla zahájena 9. května 1945 na vyzdobeném balkonu nové školy. Slavnostním řečníkem byl zdejší farář p. František Drábek a major ruského letectva Estapenko, velitel zdejší letecké posádky, která byla ubytována v dědině k Vrbici. Letiště měli na státní nivě za posledními domy vlevo k Vrbici.

Vojáci vyměňovali mléko sedlákům za víno a kořalku. Ti ho lili vepřům a v Brně neměli co pro kojence dlouhou dobu. V zimních měsících pošlo 80% všeho dobytka tuberkulózu, hladem a nachlazením. Lidé měli tehdy větší bídu o maso jako na sklonku války. Byly to hnusné okamžiky v prvních pofrontových dnech. Na jedné straně bída, na druhé hynul dobytek, který kdyby se byl včas porazil, nasýtily by se všichni lidé.

Dále byl poškozen kostel, fara na nové škole byly vybita všechna okna. Obecní hostinec vyhořel do základů. Během útoku vyhořelo 13 obytných domů a dvě stodoly. Dalších 17 domů bylo poškozeno tak, že se nehodila k obývání. Při

úvodu zahynuli tři občané Bořetic, Bohumír Dufek, Václav Kuchyňka a Veronika Hajmonová.

Při státních silnicích hnali ruští vojáci velká stáda hovězího dobytka, který spásal veškerou úrodu kolem silnic. Také na zdejším statku bylo stádo krav.

Jak si zaznamenala ve svém deníku 14.duben 1945 manželka řídícího školy p.Šandová:

V sobotu 14.dubna si naše děti hrály na školním dvoře. Můj manžel Václav Šanda tam skládal dřevo a na děti tj. pětiletou Haničku a tříletou Evičku, dohlížel jenom na půl oka. Poslala jsem svoji služebnou Anežku, aby raději děti dovedla domů, ale sotva vstoupila na dvůr, uslyšela hrčět letadla. Holčičky odmítly jít domů, hrály si na písku připraveném na hašení, což bylo nařizení ve

větších objektech. Děvče pohlédlo na oblohu a stačilo už jen zakřičet. „Proboha paní řídící, oni letí už přímo na školu,“ a vběhla do chodby. Ještě jsem na chodbě zahlédla manžela, jak uchopil obě dcerušky a vtáhl je do provizorního krytu na dvoře. Sedm stíhaček se několikrát ve velké výšce přehnal nad školou. V předtuše jsem vběhla do bytu, kde spal v kočárku nejmenší syn Venoušek a poté jsem ho již jenom stačila zakrýt svým tělem, protože se na nás začalo sypat sklo z oken a na budovu

létaly střely z kulometů letadel. Děs a hrůza. Anežka se krčila za skříní v kuchyni a hlasitě se modlila. Já sama jsem měla jedinou starost, uchránit synka. Dvakrát nalétla letadla a dvakrát jsme zažili stejnou hrůzu a pak, když už jsme mysleli, že je po všem, uslyšeli jsme mohutnější hukot a letadla začala shazovat bomby. To již trvalo pouze několik minut a najednou ticho.

Vzala jsem synka do náruče a běžela na dvůr, plakala jsem a volala manžela a holčičky. Pomalu

vyšli z krytu, zaprášení od padající omítky a holčičky utíkaly za mnou. Plakali jsme všichni štěstím, že jsme zůstali na živu. Anežka, která si převzala mého synka, protože se ke mně tulily dcerušky, najednou ukazuje směrem ke krytu. Asi 15 metrů od něj zela obrovská jáma. Rychle jsem popadla kufry, sbalila pár věcí a jídlo a den po té události jsme odešli do vinných sklepů pod Kraví hory, kde jsme zůstali až do osvobození Rudou armádou.

ZŠ a MŠ Bořetice

ZŠ a MŠ stručně :

- o Díky moudrému rozhodnutí ZO Bořetice máme v ZŠ 5 tříd, do kterých chodí 62 žáků.
- o Školáci se aktivně zapojili do celoškolské soutěže, svoje síly porovnávají i ve výtvarných soutěžích.
- o Žáci 2. a 3. ročníku se zúčastnili matematické soutěže Cvrček, ve 4. a 5. třídě „počítali“ Klokánka.
- o V 1. třídě proběhlo testování rizik poruch učení s velmi dobrým výsledkem.
- o Páťáci se podrobili testu „mapování vztahů ve třídě“ – třetíky a čtvrtáky tento test ještě čeká během dubna a května.
- o 14. dubna 2010 budou třídní schůzky.
- o 15. dubna 2010 se budou žáci ZŠ fotografovat.
- o Škola je přihlášená do projektu

- Ovoce do škol. Žáci dostávají zdravé produkty od firmy Laktea zdarma.
- o V MŠ je zapsáno 44 dětí. Máme radost, když všechny chodí do školky zdravé a s chutí.
- o Rodiče předškoláků měli možnost využít testování školní zralosti před zápisem.
- o Děti v MŠ mají dostatek možnosti k rozvíjení své osobnosti v „keramice, flétničce, němčině, grafomotorice, ve výtvarných, hudebních a pohybových činnostech, dále pak při návštěvách divadelních představeních, při účasti v soutěžích a v neposlední řadě při aktivitách za účasti rodičů.
- o Starší děti MŠ a žáci 2., 3., a 4. ročníku jezdili „na plavání“ do Plavecké školy v Hustopečích, líbilo se jim prostředí také přístup zaměstnanců PŠ.

- o Zápis nových dětí do MŠ bude v úterý 27. dubna 2010 – dopoledne v prostorách mateřské školy a v odpoledních hodinách v ředitelně.
- o Předškoláky ještě čeká pasování, všechny děti v MŠ pak ještě výlet a tradiční rozloučení se školním rokem.
- o K zápisu do 1. ročníku ZV přišlo 14 předškoláků, prvňáčků bude v příštím školním roce 12.
- o Paní učitelky ZŠ i MŠ připravují se žáky i dětmi program na závěrečné vystoupení školy. Bude v neděli 16. května 2010. Srdečně všechny zveme.
- o Ve školní družině kromě pravidelných činností proběhla soutěž v recitaci.
- o Školní jídelna vaří obědy i pro cizí strávníky. Cena za jeden oběd je 50,- Kč. Dále je možné si objednat knedlíky v ceně 18,- Kč za jeden kus.

„PLESOVÁNÍ“ S TANEČNÍM KROUŽKEM

Od začátku nového školního roku si děti z nabídky zájmových kroužků školní družiny mohly nově zvolit i kroužek taneční. Hlavním úkolem tohoto kroužku bylo nacvičit polonézu na zahájení obecního plesu. Zpočátku jsme měly obavy, zda se přihlásí dost zájemců, protože v době hip – hopu není vážná hudba tím, co by děti přitahovalo.

V den D na první schůzku přišlo

asi dvacet dětí. Podle předpokladů některé z nich nad polonézou ohrnuly nos a z kroužku se odhlásily. K našemu nemalému překvapení další týden přišlo plno jiných zájemců, takže jsme mohly sestavit dvanáct tanečních párů dětí z první až páté třídy.

Pro nás, učitelky, nastaly těžké chvíle – najít vhodnou hudbu a vytvořit choreografii tak, aby ji

děti zvládly. No a co oblečení?! Bylo dost bezesných nocí...

Školní tělocvičnou a později kulturním domem zněla dvakrát týdně Polonéza od Antonína Dvořáka, doprovázená někdy křikem, jindy hurónským smíchem. S radostí jsme sledovaly, jak děti krok za krokem tanec zvládají a dokonce se i na taneční těší. Občas jsme toho měli všichni až nad hlavu – to když se

nám nedařilo nebo když začala řídit chřípka.

Nakonec jsme dvacátého třetího ledna v plné parádě nastupovali na zahájení plesu obecního úřadu. Dívky v nádherných bílých toaletách, které ušila Jana Dofková, chlapi v černých kalhotách a bílých košilích s motýlkem a my dvě s obrovskou trémou. Už první takty nás ale ujistily, že se nemusíme bát. Děti si vedly opravdu skvěle. Celou polonézu odtančily s úžasnou grácií a elegancí.

Stejně dobře si naše taneční páry

vedly i na hasičském plese. Ten jsme také zahajovali polonézou a program jsme oproti obecnímu plesu zpestřili vystoupením roztleskávaček na znělku bořetických hasičů.

Naše „tančení pro veřejnost“ se závěrem plesové sezóny už končí. Docela nám bude chybět, protože bylo moc prima. Bez práce ale nebudeme. Už teď začínáme vymýšlet taneční vystoupení na školní akademii.

Velmi si vážíme pomoci a podpory ředitelky základní školy Marie

Hamalové. Děkujeme Janě Dofkové, která dívkám ušila nádherné plesové šaty. Děkujeme i rodičům za ochotu s jakou své děti na vystoupení nastrojili a dělali jim doprovod. Milým překvapením pro nás byly i květiny, kterými rodiče ocenili naši práci. V neposlední řadě naše poděkování patří i zaměstnancům obecního úřadu a hasičům za květiny a občerstvení pro děti.

Dana Vajbarová, Bc. Jana Michnová, vedoucí tanečního kroužku

Čím budu? Tak o tom moc hezky psali páťáci. Rodiče, poznáte práce svých dětí? :)

- 1) Mamka uklízí ve Viniu ve Velkých Pavlovicích. Taťka pracuje v Lomaxu ve výrobě. Líbí se mi, že pracují v teple a že mají stálý plat. Stejnou práci bych v budoucnu dělat nechtěl. Čím budu, ještě nevím. Abych měl dobrou práci, tak se musím dobře učit.
- 2) Moji rodiče hodně pracují. Na jejich práci se mi líbí, že za ni dostanou hodně peněz. A nelíbí se mi, že všechny peníze dostanou jenom oni. Nechtěl bych jejich práci, protože je pro mě nudná. Chtěl bych radši být vinařem, protože se staráš o vinohrad, ze kterého se udělá víno a často se někdy i trochu napiju. Pro svoje povolání budu dělat hodně a starat se o vinohrad.
- 3) Můj táta dělá reklamačního technika. Na této práci se mi líbí, že chodí po bytech a zajišťuje odstraňování závad. Několikrát jsem s ním byl. Moje mamka dělá expediční pracovníci. Na práci mamky se mi líbí, že mimo jiné ovládá počítačem laser. Taťkova práce je velmi časově náročná. To se mi nelíbí. K práci mamky nemám výhrady. Chtěl bych dělat stejnou práci jako taťka. Pro svoje budoucí povolání se snažím dobře učit a chtěl bych, aby to tak bylo i nadále.
- 4) Moje mamka pracuje v obchodě. Já bych v obchodě pracovat nechtěla. Mě by to nudilo. Stát u pultu, když tam nejsou lidé. Táta dělá čalouníka. A čalouník to by mě taky nebavilo. Já bych chtěla pracovat u koní. Třeba na farmě. To je farma, na kterou dojíždí děcka a řeknou si o jednoho koně. Předplatí si, jak dlouho tam budou jezdit. Prostě každý den přijedou. Vyčistí si stáj, svého koně, dají mu napít, nažrat a jedou se projet s vedoucím. Já bych chtěla být ta vedoucí, protože mám koně ráda. A baví mě. Když jsem byla malá, tak jsem jezdila na koních u tety Rybářové na pouti. V kolečku.
- 5) Moje mamka je prodavačka. Když byla malá, chtěla být tím, čím teď je, ale teď ji to nebaví tak moc, jako když byla malá. Pracuje na poloviční úvazek a to jí stačí. Taťka pracuje ve stavebnictví, ale chtěl být strojuvůdce. Na školu ho nepřijali. Mamčina práce mě moc nebere. Zato práce ve stavebninách by se mi líbila. Nevím proč. V obchodě je shon. Ve stavebninách bych mohla jezdit s vozíkem. Asi bych nechtěla být ani prodavačka ani pracovníce ve stavebninách. Chtěla bych studovat památky, naučit se italsky a přestěhovat se do Itálie. Proč? Protože mě historie baví
- a Itálii je nejvíce památek na světě a moře. Budu se dobře učit, doufat, že mě přijmou na vysokou a dobře se naučím italsky.
- 6) Taťka je zedník a mamka dělá ve vinohradech. Nelíbí se mi ani jedna práce. Nechtěl bych to dělat. Chtěl bych být prodávčem, protože je to jednoduché.
- 7) Můj taťka pracuje v Lomaxu. Mamka teď nepracuje, protože je na mateřské. Na taťkově práci se mi nelíbí, že brzy vstává. Já bych chtěl dělat architekta, protože mě baví kreslit domy.
- 8) Taťka vlastní autoservis. Jeho práci bych nechtěl, protože má hodně vyřizování a je tam hodně dlouho. Mamka dělá laborantku. Nechtěl bych její práci dělat, protože je to moc složité. Nic se mi na jejich práci nelíbí. V dospělosti bych chtěl dělat právníka, proto se musím víc učit.
- 9) Mamka dělá masáže a pedikúru, taťka jezdí s kamionem. Na mamčině práci se mi líbí, že pomáhá lidem, na taťkově nelíbí, že jezdí pořád pryč. Chtěl bych být masérem jako mamka, protože stačí lidi bouchnout do zad, je to jednoduché. Zatím jsem pro svoje povolání nic neudělal, ale udělám.

Další práce žáků 5. ročníku:**Vaření s mamkou**

Nejraději pomáhám mamce při vaření. Vaříme spolu různá jídla, ale obzvláště jsem si oblíbila nočky. Chutnají mi a nemají těžkou přípravu.

Nejvíce potřebujeme vajec, které přinesu z chodby. Mouku podám z kuchyňské skříně a mléko z lednice. Dále si připravím sůl a kypřící prášek.

Do mísy si dám mouku a hrnek mléka. Mezitím co já míchám, mamka dá vařit vodu v hrnci. Do těsta přidám jedno vejce, osolím a přidám kypřící prášek. Vše smíchám. Když se voda začne vařit, lžičkou vykrájím z těsta malé noky a naházím je do vody. Noky vytahujeme do druhého hrnce, až vyplavou na hladinu. Mamka rozmíchá v hrnečku zbylá vejce a přidá je k nočkám, které spolu osmažím.

Jíme je s rajčaty nebo hlávkovým salátem, ale nejlepší jsou se salátem okurkovým. Protože mi vaření s mamkou jde, všichni se těší, kdy jim zase uvaříme .

Natálie Popovská

Pomáhání doma

Doma pomáhám všelijak. Například odhazují sněh, umývám nádobí a vysávám dům. Nejvíce mne baví odklizení sněhu. Je to strašně lehké. Vezmeme lopatu nasměrujeme na sněh, nabereme sněh a odhodíme na určené místo. Tento postup provedeme - až tam nic nebude. Tato práce mne baví, že je lehká a klidná. Umývání nádobí nesnáším, protože musíte umývat například 2 hodinu starou kaši, která je jako slis atd. Vezmeme hubku, dáme na ni jar, poté vezmeme nádobí nasměrujeme pod kohoutek a pustíme vodu. Při této práci je dobré, aby vám tekla teplá voda. Vysávání domu také nesnáším, protože vás z toho bolí hlava. Vezmeme vysavač, šňůru zapojíme do elektřiny a zapneme vysavač. Posouváme hadici po celé místnosti. Až to máme, uklidíme vysavač.

Dominik Lozart

Pomáhám ve vinicích

Vždy na podzim chodíme sbírat hrozny. Nachystám si nůžky, kýbl a bednu. Vezmu si nůžky, ustříhnu opatrně hrozen a dám ho do kýblu. Až mám plný kýbl, tak ho vysypu do bedny. Až je bedna plná, tak přijede děda a odveze ji a přiveze novou.

Proč pomáhám? Pomáhám, protože za to dostávám peníze a baví mě to.

Karel Burian

Pomáhání

Když mamka s taťkou něco dělá, tak si vezmu bratra Lukáše do pokoje. Tam mu něco pustím v televizi. Pak si jdeme hrát s kostkami. Potom si jdeme číst pohádku. Když ho to nebaví, jdeme si zahrát berany, berany, duc. Až nás bolí hlavy, tak si jdeme zahrát něco na počítači. Pak pustím rádio a najednou brácha tak začne tancovat, že se smíchy neudrží.

NÁVOD NA HRU BERANY, BERANY, DUC:

Dejte dítě naproti sobě a oba dva si klekněte na čtyři. Potom se naproti sobě rozběhněte a narazte si hlavou do hlavy.

Jiří Buchta

Popis osoby – mamka

Moje mamka má podlouhlý obličej do V a krátké kudrnaté vlasy obarvené na červeno. Uši má přilnuté k hlavě a nos má malý jako bambulka. Obočí má hnědé jako hlína a oči blankytně modré jako nebe. Na rtech má vykrojené srdíčko a bradu jen mírně špičatou.

Krk nemá jako žirafa, ale vcelku normální. Má malá ramena, dlouhé štíhlé ruce a prsty jako párátka. Nehty má lesklé i bez laku. Má velký hrudník, ale malé poprsí. Záda má narovnaná jako pravítko. Lýtka má štíhlá a je vyšší postavy. Boky má trochu širší a stehna silnější, ale nic to nemění na tom, jak je hezká. Moji mamku mám ráda takovou, jaká je .

Natálie Popovská

Maminka

Moje maminka je středně vysoké postavy. Její světlé vlasy svítí jako slunce. Rozzářené modré oči mně připomínají studánku. Tělo má štíhlé jako atletka.

Mám rád, když se na mě usmívá.

Adam Tesárek

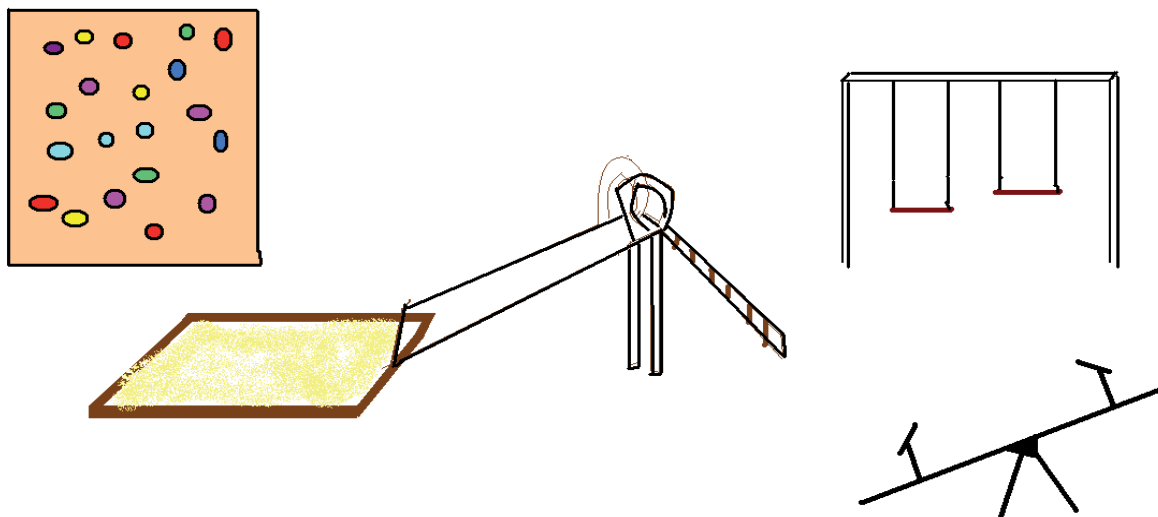
O MATCE PŘÍRODĚ

Začínalo jaro a matka Příroda zrovna zařizovala jaro. Ale najednou zakopla a nalomila si nohu. Naštěstí blízko bydleli Květíci. Bydleli v jeskyni, která byla zdobená modrými a červenými brilianty. Byli známí tím, že uměli vyléčit cokoli a kdekoli. Tak matka Příroda šla za nimi a řekla jim, co se jí stalo. Táta Květík začal matku Přírodu léčit. Léčení trvalo dlouho a Příroda si nevšimla, že už se blíží léto. Pak uviděla jednoho malého Květíka, jak řeší objem sedmikrásky. Tak tátovi Květíkovi řekla, aby ho zavolal. Dohodli se, že léto zařídí Šikula. Ten měl ale tři kamarády a ti mu záviděli a do lesa šli s ním. Šikula měl seznam, co má udělat. Tak začal - stromy se měly zelenat - tak se zelenaly, veverka měly být zrzavé - tak byly. Šikula nikomu kouzelnou hůlku nepůjčil. A tak mu ji kamarádi vytrhli z ruky a chodili po lese a Šikula jim pořád říkal - nic zbytečného nedělejte nic zbytečného nedělejte. Vždy jim řekl, co mají udělat. Jenže potom si řekli že mají hlad - a tak na stromně rostly zmrzlina a všichni lízali jak o život. Ale co to? Zmrzlina se začala rozpouštět. Tak šli dál. Mlsouna píchl ježek, tak mu vyčaroval místo bodlin lízátko. Potkali vlka a vyčarovali mu zuby z plyše.

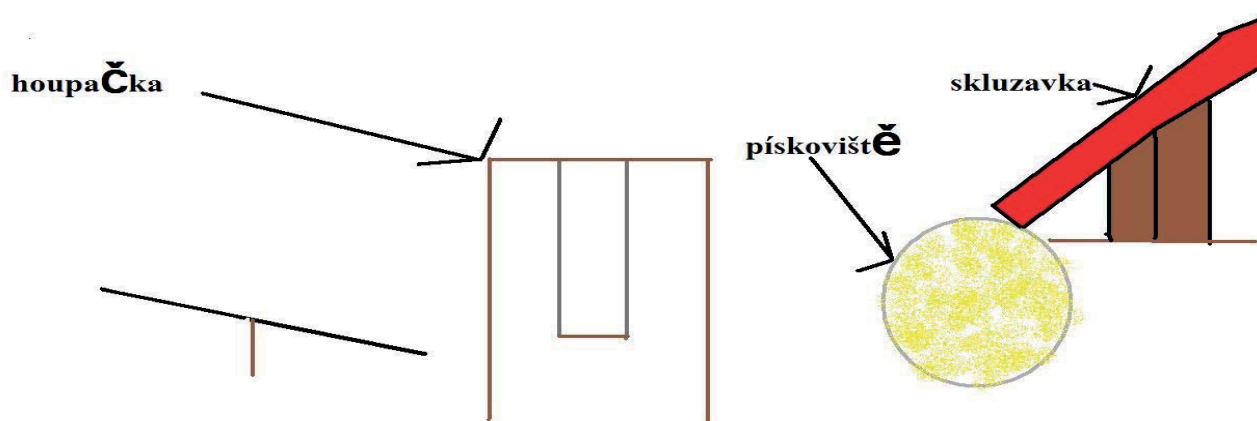
Naštěstí matka Příroda už byla vyléčena. Myslela si jak je uděláno vše, co má být. Myslela by si to dál, kdyby si jí ptáček nestěžoval, že místo peří má srst. Tak matka Příroda rychle našla šikulu a řekla jeho kamarádům: „Tak to dopadá, když si kamarádi závidějí.“ A Příroda od těch dob vždy chodí jen se Šikulou. A od těch dob taky každou noc vidíte na nebi dvě velká světýlka.

Daniela Konečná

Jaké by chtěli „páťáci“ hřiště

Adam Tesárek

Karek Burian

Měla by tam být červená skluzavka. Na ni by vedly schody a z druhé strany žebřík.
 Středem by na houpačku vedl lanový most a ten by ji spojoval s domečkem a prolézačkou.
 Dobrá by byla i houpací pavoučí síť (vypadá jako houpačka, ale větší).
 Vedle houpací sítě (bylo by to propojené) bych si představovala dvě lana na lezení (houpání).
 Určitě by tam měly být alespoň dvě normální houpačky a pískoviště pro menší.
 Spolu se skluzavkou bych uvítala i tobogán, který by vedl z té věže.
 Uprostřed toho hřiště by byla vysoká věž, na kterou by vedly obtížné cesty atd..
 Na boku by mohla být horolezecká stěna (vysoká).
 Také bych uvítala kolotoč. Nejlépe žlutý.

Natálie Popovská

Dětský tábor

KDOUSOV 2010

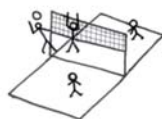

Ahoj kluci a holky,
typ. Pojed'te s námi na týdenní dětský tábor do
KDOUSOVA.

Kdousov je malá vesnička s 54 obyvateli u Jemnice. A zde se nachází bývalá mateřská škola, které slouží jako základna pro tábory. Součástí našeho tábora je také **TĚLOCVIČNA** a **BAZÉN**.

Co budeme dělat?

- Uzlovat
- tak trochu se „učit“ Morseovu abecedu
- dozvídat něco zajímavého o přírodě
- „Zlatou“ tečkou bude rýžování zlata (tato hra je velmi populární, vždyť kdo by se nechtěl obohatit valounem zlata?)
- hrát spoustu **her** a hlavně si **UŽÍVAT**

Kdy startujeme?

18. - 25. 7. 2010

Cena: **1950 Kč**

(cena zahrnuje: dopravu, ubytování ve zděné budově, stravu a materiálové zabezpečení tábora)

Přihlášky získáte u hlavní vedoucí **Ing. Lenky Bukovské** (tel.: **731 28 60 26**, lenka.bukovska@email.cz), která také ráda odpoví na všechny zvědavé a šťouravé dotazy.

Dětský „maškarák“

Na začátku měsíce března jsme uspořádali tradiční dětský karneval.

Maškarní merendu uváděla naše zkušená konferenciérka BERUŠKA (Ing. Lenka Bukovská). Pro děti byla připravena diskotéka, různé zábavné soutěže a vystoupení. A také pestré občerstvení. V neposlední řadě velká tombola, na kterou se děti nejvíce těší a za kterou bychom chtěli tímto poděkovat všem sponzorům, kteří nám věnovali příspěvky.

Ještě jednou s díky za všechny členy kulturní komise,

Jana Procházková.

Děkujeme těmto sponzorům:

Pan Čačík Bořetice
Pan Pregrt Bořetice
Pan Ladislav Petrásek Bořetice
Manex & Co a.s. Bořetice
Lomax & Co s.r.o. Bořetice
Stavebniny pan Vajbar Bořetice
Květiny paní Straková Bořetice
Pan Ivan Švásta Bořetice

Kadeřnictví paní Šafaříková Bořetice
Vinařské potřeby Bureš Bořetice
Vinařství Jedlička & Novák Bořetice
Vinné sklepy Roztoky Bořetice
Zemědělské družstvo Bořetice
Čalounictví pan Konečný Bořetice
Green Mech pan Machač Bořetice
Potraviny Procházkovi Bořetice
Pekařství manželé Valovi Bořetice
Pohostinství pan Linha Bořetice
Paní Jolana Vojtěšková Bořetice
Pan Kilián Hustopeče

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Začátkem něco málo čísel o knihovně. V roce 2009 navštívilo naši knihovnu 1264 občanů. Celkem se vypůjčilo 2227 knih a časopisů, jak z našeho fondu tak z VF Břeclav. Zdárně proběhla také revize knižního fondu. Další nás čeká za 5 let, to je roku 2014.

V lednu tohoto roku jsem absolvovala poradu knihovníků, kde jsme dostali různé instrukce k vedení knihovny. V březnu pojedeme pro další nové knihy z VF Břeclav.

Na vypůjčení máme také mnoho nových knih, pro děti i dospělé.

Opět jsou také naplánovány besedy pro děti ze školy a školky. Tentokrát v duchu Země je můj kamarád. Také bude vyhlášena velká soutěž o knihách a spisovatelích. Je připravena řada anket pro čtenáře knihovny.

Do knihovny si chodí vypůjčovat knihy děti ze školky. Paní učitelky je tak vedou správným směrem ke čtení, které je důležité ke správnému rozvoji osobnosti. Pravidelně knihovnu navštěvují i děti naší školy, ti mladší s rodiči a starší už sami. Jsem ráda, že se čte a tímto musím všechny naše čtenáře pochválit.

Ještě připomínám naši webovou adresu: www.knihovnaboretice.wz.cz. Najdete na ni odkaz i na obecních stránkách Bořetice. Dozvíte se zde ještě jiné věci o knihovně a můžete napsat také vzkaz nebo dotaz.

Na vypůjčení máme také mnoho nových knih, pro děti i dospělé. Určitě si vyberete, a proto přijďte a něco pěkného si přečtete.

*Těším se na Vás Vaše knihovnice
Lenka Grůzová*

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

leden

Tamara Kornutová
Františka Nálezinská

březen

Dominika Hemplová
Filip Čumpa
Vladimíra Kadlecová

Jubilanti:

Jubilanti 70 let:

leden

Marie Kadlecová
Veronika Vojtěšková

Jubilanti 75 let:

leden

Božena Babáčková
Pavel Žďárský
Arnošt Zedník

březen

Vlasta Otáhalová

Jubilanti 80 let:

únor

Antonín Otáhal

březen

Božena Pilařová

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

únor

Václav Frolich

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2009

Přivítali jsme nové občánky naší obce:

Celkem se narodilo 8 dětí z toho 6 děvčat a 2 chlapci:

Silvie Bendová
Gabriela Doležalová
Simona Lejsková
Kristian Habřina
Michal Baránek
Ema Dinžíková
Natali Chrástková
Nella Maňková

Celkem bylo uzavřeno: 14 sňatků

Rozloučili jsme se z těmito občany:

František Babáček
Ludmila Gajdošíková

Jiřinka Damborská
Štefan Hulín
Hedvika Šebestová
Antonín Lubal
Františka Šafránková
Vlasta Čačíková
Václav Bukovský
Terezie Surmanová
Růžena Frolichová
Marie Padalíková
Oldřich Sadílek
Jan Gajdošík

Během roku 2009 se z naší obce odstěhovalo 14 občanů a přistěhovalo se 8 občanů.

K 31. 12. 2009 je v obci Bořetice celkem 1 325 občanů.

Vítejte mezi námi- rok 2009

V neděli 26. 4. 2009 se uskutečnilo „Vítání občánků“. Vítali jsme mezi námi Silvii Bendovou a Jaroslava Herzána. Další „Vítání občánků“ se uskutečnilo v neděli 6. 9. 2009. Přivítali jsme Michala Baránka, Gabrielu Doležalovou, Simonu Lejskovou, Natali Chrástkovou.

K příjemnému odpoledni přispěly nejen naše výborné zpěvačky, které zazpívaly za doprovodu paní učitelky Cimbálkové, ale také v neposlední řadě vystoupení žáků naší školy. Patří jim velké poděkování za pěkné recitování, a také za to, že svým vystoupením potěšili

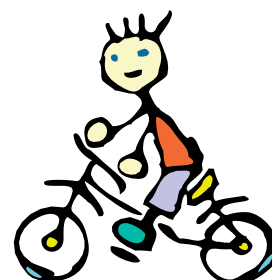
všechny přítomné.

Poděkování a uznání za velmi důstojné přivítání občánků patří také panu starostovi Václavu Surmanovi.

Dále bychom chtěli poskytnout informaci všem o „Vítání občánků“. Budete-li chtít přivítat svoji dcerku či synka, můžete se kdykoliv přihlásit na Obecním úřadě v Bořeticích. Budeme velice rádi, když zpřijmníme Vám a Vaším nejbližším tak významnou událost, jako je narození dítěte. Všechny přivítaná miminka dostanou od obce

vkladní knížku s vkladem 2 000,-Kč, domovský list a drobné dárečky. Moc se na Vás těšíme.

*Za kulturní komisi v obci Bořetice
Lucie Procházková*

Kulinářské okénko

Velikonoční ořechový beránek

Ingredience

3 vejce
120 g másla
200 g cukru krupice
200 g polohrubé mouky
1 prášek do pečiva
80 g oříšků
1 sklenice vlahého mléka
citrónová kůra.

Poleva:

100 g čokolády na vaření
50 g ztuženého tuku - podle hustoty polevy.

Postup

Žloutky, máslo a cukr utřeme. Přidáme umleté oříšky a mléko. Ušleháme sníh z bílků. Střídavě přidáváme mouku (ve které máme již zamíchaný prášek do pečiva) a sníh z bílků. Přidáme nastrohanou citrónovou kůru. Vytvoříme hladkou hmotu. Těsto nalijeme do důkladně vymazané a hrubou moukou vysypané formy. Pečeme v předehřáté troubě 30-45 minut. Hotového beránka můžeme buď jen pocukrovat nebo polít čokoládovou polevou. Poleva: ingredience opatrně rozehřejeme ve vodní lázni nebo v mikrovlnné troubě.

Čočka s kuřecími prsíčky

Ingredience

500 g kuřecích prsíček
4 lžíce olivového oleje
sůl a pepř
3 cibule
3 mrkve
1/2 celeru
špetka kari koření
2 bobkové listy
500 ml zeleninového vývaru z kostky
špetka vegety
špetka mletého kmínu
300 g čočky

Postup

Čočku přebereme, opláchneme a uvaříme doměkka v dostatečném množství osolené vody s bobkovými listy. Uvařenou měkkou čočku scedíme a necháme okapat. Kuřecí prsíčka omyjeme, osušíme, nakrájíme na plátěčky a opečeme je ze všech stran na pánvi v rozehřátém oleji. Maso osolíme a opepříme. Opečené maso vyndáme z pánve. Cibuli, mrkev a celer nakrájíme na kostičky. Na vypečeném tuku v pánvi osmahneme nejprve cibuli, potom přidáme mrkev a celer, okořeníme špetkou koření kari, přilijeme vývar, okořeníme vegetou a mletým kmínem a asi 10 minut povaříme. Potom do pánve vložíme čočku a opečené maso a vše společně prohřejeme. Podáváme s opekanými bramborami nebo s chlebem.

Verše Oldřicha Damborského

Písničky jara

*Ofrakované vlaštovky krájí ocelovou oblohu
dirigent Vitr taktovku paliček jív rozmáchle
řídí orchestr remízku, Vesna, druhá po Bohu,
nasyává náhle místo ledu do duší cukrkandle.*

*Na tympány tůní buší křídla divokých hus
a housle tvého těla rozechvívám melodií dotyků,*

*Březen v potrhané hřívě sněhu dal se v klus
před sametovým bičem paprsků není úniku.*

*Jdeme vedle sebe, poučení z nálezů a ztrát
Nápověda srdce trhá partituru zklamání na kousky,
Louka rozprostírá před námi své zelené ubrousky
a borovice nad námi rozvlnila svůj majestát.
Vlnící se Pálava, ta pradávna prapodstata ženy,
nám kyne vlasci kavylu, jež jsou postříbřeny...*

Kruh svobody

*Černý pes se cuká na vodítku a štěká na srny
mihla se v zeleni jejich bělostná zrcátka,
buďto budeš v životě pevný, energický a jadrný
nebo v bouři dnů nezvladatelná kocábka.*

Zrcadla ker kříska o své diamantové okraje

*kalná řeka kafe se vylévá do podšálku luk,
ofrakovaní havrani naposledy hrají na šalmaje,
které vydávají falešný a skřehotavý zvuk.*

*V šatech z rašících lístků vechází Vesna
poseté zlatými filtry voňavých podbělů,
a podkoní vítr, jehož košile je ještě rezná,
ji pomáhá do kočáru Něhy, jeden z andělů.
A kněžna projíždí svým bohatým panstvím
poddané prosté konvalinky se jí rády klaní,
a kam se Vesna podívá tam není chladný stín
jen zlaté pruty paprsků a hřív kavylu vlání..
A ty, moje malá husopaska, s rezavými vlasy,
paseš bílé husy oblak v modrých planinách,
a na věžích hlavatých v modrých planinách,
že opilá stařena Zima zmizela v hlubinách.*

Zákon přírody (na rybníku)

Z větví remízků vyrůstají srdíčka lístků
na jednu labuť se derou dva labutáci,
silnější vyhrává v pevném bělostném stisku
slabší se oklikou k propusti hráze vrací.

Když jsem byl kluk (Věnováno tátovi)

Ten pokoj se stolem byl jako katamarán
plul jsem od krajů Bretaně Vincenta van Gogha
se štětcem v ruce nemohl se dočkat rán
s úžasným pozoroval jak roste básně nová sloka.
Stará vrata od garáže byla wimbledonská síť
rezavé kolo sečky na jetelinu vytáhlo mne k oblakům,
potrhané, ale čisté tepláky zašila pevná niť
na dvoře jsem se podíval dívčím pučícím jablkům.
V nohách pelesti se díval tajně na filmy z hvězdičkou
černobílý televizní přijímač značky Lotos
v kapse Krabičku Poslední Záchranu s duhovou kuličkou
k obědu bramborové placky a žádný losos.
Pryč jsou ta léta, svět míří k dokonalosti po spirále
internet, naváděcí satelity, fotící mobily, EmPé trojky,
DVD, fritovací hrnec, kdo má tři miliony je Králem
však už mne nikdo nenaučí, jak táta, dokonalé stojky.

Velikonoce podobojí

Černé fráčky vlaštovek
sametový hojivý vánek
pestrobarevné kraslice
z vrboví upletené žíly.
A někdo se ujal taktovek
a otočil jednu z dějin stránek,
vojáků rozesmáté sanice,
že Tomu na kříži ubývají síly.

Ledňáček

Daleko od banketů a šampaňským
a kaviárem,
rób od Versageho a hodinek Rolex,
vzduch voní jarem,
on si ťukne zobáčkem o hladinu na ex
a v duhovém fraku
stačí mu pár zrněk či moucha zbloudilá,
žít prostě
jako dynastie čínských básníků,
nechat proletět v úžasu kolem motýla,
znát v lese v překladu tisíce šelestů,
tisíce jazyků.

Líný splav

V březnové vinici hrbolky zelených drnů
ohnuté proutky jako gymnastka na kladině
skřivan v modrosajku zazpíval a náhle strnul
kalná Trkmanka zívla splavem, tekoucím líně.

První jarní den

Černý pes větří svěřepě duhové koroptve
zajíci březňáci se schovávají v nahém křoví
jarní den přišel k tobě a mně tiše a poprvé
a semišová srdce holou rukou vánku loví.
Ej, poddáváme se tomu plyšovému vánku
a zlatým prutům slunce, neztěžknou na víčkách,
bílá stařena Zima má už dávno na kahánku,
skřivan stojí v oblacích a třepotá se v písničkách.
Na Kraví hoře je už slyšet stříhání nůžek
stařena vinice se do tenkých révů strojí jako mladice
a útlý pas ji sepne drátěný papírový kroužek.
Pod soumrakem hora Pálava nad tím vším klaní se.

Diamant

Cáry sněhu na těle krajiny
pomalu doutnají,
hasící přístroj přeháněk
rozředil kabát závějí na břечku,
jen ty jsi diamantová,
ostrá a křehká.
Kolík plošek hrdosti
na tobě vybrousil život, abys zářila
a přitom zůstala
Sama sebou

Kříž ve vinohradě

Dřevěný kříž ve vinohradě s nápisem INRI
smekám bassebolku a modlím se svou řečí,
za chudé, i ty, co mají v kapsách zmuchlané libry
za ty, jenž jitrocel slov a pelyněk činí léčí...

Fotogalerie

Dětský maškarní ples MŠ

Dětský maškarní ples MŠ

Dětský maškarní ples MŠ

Dětský maškarní ples

Dětský maškarní ples

Dětský maškarní ples

Fotogalerie

Myslivecká zabíjačka

Myslivecká zabíjačka

Beseda - svaz zdravotně a tělesně postižených

Beseda - svaz zdravotně a tělesně postižených

Beseda - svaz zdravotně a tělesně postižených

Ples hasiči

Fotogalerie

Zásah hasičů

Zásah hasičů

Udělení čestného občanství panu Jedličkovi

Návštěva domova důchodců - paní Grůzová

Vítání občánků - Gabriela Doležalová

Vítání občánků - Michal Baránek

Fotogalerie

Vítání občánků - Natali Chrástková

Vítání občánků - Simona Lejsková

Vítání občánků - manželé Lejskovi s dcerou Simonou

Vítání občánků - Michal Baránek

Pan starosta při rozdávání vysvědčení v prvním ročníku

Pan starosta při rozdávání vysvědčení v prvním ročníku

Fotogalerie

Zápis do školy

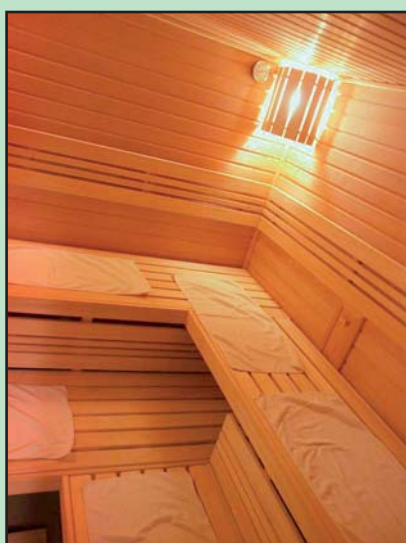
Zápis do školy

Zápis do školy

Zápis do školy

Vybavení hotelu Kraví hora

Vybavení hotelu Kraví hora

Fotogalerie

Slavnostní otevření sběrného dvoru

Slavnostní otevření sběrného dvoru

Slavnostní otevření sběrného dvoru

Slavnostní otevření sběrného dvoru

Slavnostní otevření sběrného dvoru

Slavnostní otevření sběrného dvoru - přestřihnutí pásky

Bořetické listy č.1/2010

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Zdeňka Marešová,
Jana Procházková, Anna Cimbálková, Lucie Procházková.

Príspevky a námety pošlejte na email: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav